

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเลือกใช้อาหารป็นพาส์ของข้าราชการตำรวจกองกำกับการปฏิบัติการพิเศษ ศูนย์สืบสวนสอบสวน ตำรวจภูธรภาค 5 ได้เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างเป็นข้าราชการตำรวจที่ดำรงตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่ประจำกองกำกับการปฏิบัติการพิเศษ ศูนย์สืบสวนสอบสวน ตำรวจภูธรภาค 5 โดยผลการศึกษาเป็นดังนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
26 – 35 ปี	11	9.8
36 – 45 ปี	51	45.5
46 – 55 ปี	48	42.9
56 ปีขึ้นไป	2	1.8
รวม	112	100.0

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถาม

จากตาราง 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 36 – 45 ปี จำนวน 51 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.5 รองลงมาคือ มีอายุ 46 – 55 ปี จำนวน 48 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.9 มีอายุ 26 – 35 ปี จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.8 และ 56 ปีขึ้นไป จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.8

ตาราง 4.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือเทียบเท่า	47	42.0
อนุปริญญา/ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรือเทียบเท่า	12	10.7
ปริญญาตรี	49	43.8
สูงกว่าปริญญาตรี	4	3.6
รวม	112	100.0

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถาม

จากตาราง 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 49 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.8 รองลงมาคือ มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือเทียบเท่า จำนวน 47 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.0 มีการศึกษาในระดับอนุปริญญา/ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรือเทียบเท่า จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.7 และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.6

ตาราง 4.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้

รายได้ (ต่อเดือน)	จำนวน	ร้อยละ
5,000 – 10,000 บาท	1	0.9
10,001 – 15,000 บาท	16	14.3
15,001 – 20,000 บาท	41	36.6
20,001 – 25,000 บาท	38	33.9
25,001 – 30,000 บาท	10	8.9
30,001 บาทขึ้นไป	6	5.4
รวม	112	100.0

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถาม

จากตาราง 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 20,000 บาท จำนวน 41 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.6 รองลงมาคือ มีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 25,000 บาท จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.9 มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.3 มีรายได้ต่อเดือน 25,001 – 30,000 บาท จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.9 มีรายได้ต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.4 และมีรายได้ 5,000 – 10,000 บาท จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.9

ตาราง 4.4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	17	15.2
สมรส	84	75.0
หย่าร้าง	11	9.8
รวม	112	100.0

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถาม

จากตาราง 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีสถานภาพสมรส จำนวน 84 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.0 รองลงมาคือมีสถานภาพโสด จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.2 และสถานภาพหย่าร้าง จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.8

ตาราง 4.5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการมีบุตร

การมีบุตร	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	28	25.0
มี	84	75.0
รวม	112	100.0

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถาม

จากตาราง 4.5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีบุตรแล้ว จำนวน 84 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.0 และไม่มีบุตร จำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.0

ตาราง 4.6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการดำรงตำแหน่ง

ดำรงตำแหน่ง	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นสัญญาบัตร	8	7.1
ชั้นประทวน	104	92.9
รวม	112	100.0

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถาม

จากตาราง 4.6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ดำรงตำแหน่งชั้นประทวน จำนวน 104 ราย คิดเป็นร้อยละ 92.9 และดำรงตำแหน่งชั้นสัญญาบัตร จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.1

ตาราง 4.7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุเข้ารับราชการ

อายุเข้ารับราชการ	จำนวน	ร้อยละ
5 - 10 ปี	46	41.07
11 - 20 ปี	33	29.46
21 - 30 ปี	24	21.43
30 ปีขึ้นไป	9	8.04
รวม	112	100.0

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถาม

จากตาราง 4.7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอายุการเข้ารับราชการ 5 – 10 ปี จำนวน 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.07 รองลงมาคือมีอายุการเข้ารับราชการ 11 – 20 ปี จำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.46 มีอายุเข้ารับราชการ 21 – 30 ปี จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.43 และมีอายุเข้ารับราชการ 30 ปีขึ้นไป จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.04

ตาราง 4.8 ประวัติรับราชการก่อนดำรงตำแหน่งในสังกัดกองกำกับการปฏิบัติการพิเศษ

ประเภทของสายงาน	จำนวน	ร้อยละ
เคยดำรงตำแหน่งฝ่ายปฏิบัติการอย่างเดียว	102	91.1
เคยดำรงตำแหน่งทั้งฝ่ายปฏิบัติการและอำนาจการ	10	8.9
เคยดำรงตำแหน่งฝ่ายอำนาจการอย่างเดียว	0	0
รวม	112	100.0

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถาม

การแบ่งสายงานในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ แบ่งออกเป็น 2 ส่วนหลักๆ คือ

1. ฝ่ายปฏิบัติการ ทำหน้าที่โดยตรงต่อการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ในราชอาณาจักรไทย อาทิ งานป้องกันปราบปราม งานสืบสวน งานสอบสวน งานจราจร ฝ่ายปฏิบัติการตำรวจตระเวนชายแดน งานปฏิบัติการพิเศษ ฯลฯ

2. ฝ่ายอำนาจการ มิได้ทำหน้าที่โดยตรงต่อการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ในราชอาณาจักรไทย หากแต่ทำหน้าที่ในการสนับสนุนและจัดการด้านต่างๆ ต่อฝ่ายปฏิบัติการ อาทิ งานกำลังพล งานธุรการ งานส่งกำลังบำรุง งานขนส่ง งานนโยบายและแผน งานการเงิน งานพลาธิการ ฯลฯ

จากตาราง 4.8 จะพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ดำรงตำแหน่งฝ่ายปฏิบัติการ จำนวน 102 ราย คิดเป็นร้อยละ 91.1 เคยดำรงตำแหน่งทั้งฝ่ายอำนาจการและฝ่ายปฏิบัติการ จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.9 และไม่มีกลุ่มตัวอย่างที่เคยดำรงตำแหน่งฝ่ายอำนาจการแต่เพียงอย่างเดียว

ตาราง 4.9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนหลักสูตร ที่ได้รับการฝึกอบรมการใช้อาวุธปืน

(ขณะเป็นนักเรียนตำรวจ)			(หลังจากจบการศึกษาจากโรงเรียนตำรวจ)		
หลักสูตร	จำนวน	ร้อยละ	หลักสูตร	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้รับการฝึกอบรม	19	17.0	ไม่ได้รับการฝึกอบรม	32	28.6
1 – 2 หลักสูตร	85	75.9	1 – 2 หลักสูตร	46	41.1
3 – 4 หลักสูตร	7	6.3	3 – 4 หลักสูตร	19	17.0
5 – 6 หลักสูตร	1	0.9	5 – 6 หลักสูตร	9	8.0

ตาราง 4.9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนหลักสูตรที่ได้รับการฝึกอบรมการใช้อาวุธปืน (ต่อ)

(ขณะเป็นนักเรียนตำรวจ)			(หลังจากจบการศึกษาจากโรงเรียนตำรวจ)		
หลักสูตร	จำนวน	ร้อยละ	หลักสูตร	จำนวน	ร้อยละ
มากกว่า 6 หลักสูตร	-	-	มากกว่า 6 หลักสูตร	6	5.4
รวม	112	100.0		112	100.0

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถาม

จากตาราง 4.9 พบว่า ขณะที่ถูกกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนตำรวจ ส่วนใหญ่ได้รับการอบรมการใช้อาวุธปืน 1-2 หลักสูตร จำนวน 85 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.9 รองลงมาคือ ไม่ได้รับการฝึกอบรมการใช้อาวุธปืน จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.0 ได้รับการฝึกอบรมการใช้อาวุธปืน 3-4 หลักสูตร จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.3 และได้รับการฝึกอบรมการใช้อาวุธปืน 5-6 หลักสูตร จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.9

หลังจากกลุ่มตัวอย่างจบการศึกษาจากโรงเรียนตำรวจ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับการฝึกอบรมการใช้อาวุธปืน จำนวน 1-2 หลักสูตร จำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.1 รองลงมาคือ ไม่ได้รับการฝึกอบรมการใช้อาวุธปืน จำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.6 ได้รับการฝึกอบรมการใช้อาวุธปืน 3-4 หลักสูตร จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.0 ได้รับการฝึกอบรมการใช้อาวุธปืน จำนวน 5-6 หลักสูตร จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.0 และได้รับการฝึกอบรมการใช้อาวุธปืน มากกว่า 6 หลักสูตร จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.4

ตาราง 4.10 หลักสูตรที่ได้รับการฝึกอบรม

ประเภทหลักสูตร	จำนวนเข้ารับการอบรม	ร้อยละ
หลักสูตรยิงปืนพื้นฐาน	195	61.7
หลักสูตรยิงปืนทางยุทธวิธี	121	38.3
รวม	316	100

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถาม

จากตาราง 4.10 พบว่า หลักสูตรส่วนใหญ่ที่กลุ่มตัวอย่างได้รับการอบรม คือ หลักสูตรเกี่ยวกับการใช้อาวุธปืนพื้นฐาน อาทิ หลักสูตรยิงปืนพื้นฐาน หลักสูตรช้ยะจันพื้นฐาน หลักสูตร

ต่อสู้ป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบ (ตปส.) หลักสูตรยิงปืนประจำปี หลักสูตรการฝึกยิงปืนแต่ละสาขางาน เช่น งานป้องกันปราบปราม งานสืบสวน เป็นต้น ฯลฯ มีกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมในกลุ่มหลักสูตรยิงปืนพื้นฐาน จำนวน 195 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 61.7 และหลักสูตรที่กลุ่มตัวอย่างได้รับการอบรมเกี่ยวกับการใช้อาวุธปืนทางยุทธวิธี อาทิ หลักสูตรยิงปืนตามสัญญาติญาณ (I.P.T. : instinctive pistols training), หลักสูตรยิงปืนทางยุทธวิธีของ F.B.I., หลักสูตรครูฝึกทางยุทธวิธี , หลักสูตรทบทวนหน่วยปฏิบัติการพิเศษ ฯลฯ จำนวน 121 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 38.3

4.2 ข้อมูลการใช้อาวุธปืนพกสั้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 4.11 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในการเลือกใช้อาวุธปืนพกสั้นในการปฏิบัติหน้าที่

การเลือกใช้อาวุธปืนพกสั้น	จำนวน	ร้อยละ
เบิกจากราชการ	7	6.3
ใช้อาวุธปืนส่วนตัว	97	86.6
ใช้ทั้งเบิกจากราชการและส่วนตัว	8	7.1
รวม	112	100.0

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถาม

จากตาราง 4.11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะใช้อาวุธปืนส่วนตัวมากที่สุด จำนวน 91 ราย คิดเป็นร้อยละ 86.6 รองลงมาคือ ใช้ทั้งเบิกจากราชการและใช้อาวุธปืนส่วนตัว จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.1 และกลุ่มตัวอย่างที่เบิกจากราชการอย่างเดียว จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.3

ตาราง 4.12 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในการเลือกเบิกอาวุธปืนจากราชการ จำแนกตามประเภท

ประเภทอาวุธปืน	จำนวน	ร้อยละ
อาวุธปืนรีวอลเวอร์	10	66.7
อาวุธปืนกึ่งอัตโนมัติ	5	33.3
รวม	15	100.0

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถาม

จากตาราง 4.12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเลือกเบ็กอาวุธปืนจากทางราชการ ประเภทปืนรีวอลเวอร์ จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.7 และประเภทปืนกึ่งออโตแมติก จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตาราง 4.13 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนอาวุธปืนส่วนตัว

อาวุธปืนส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ
1 กระบอก	66	62.9
2 กระบอก	26	24.7
3 กระบอก	7	6.7
มากกว่า 3 กระบอก	6	5.7
รวม	105	100.0

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถาม

หมายเหตุ: กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 112 ราย แยกเป็น กลุ่มตัวอย่างที่มีอาวุธปืนส่วนตัว จำนวน 105 ราย กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีอาวุธปืนส่วนตัว จำนวน 7 ราย โดยกลุ่มที่ไม่มีอาวุธปืนส่วนตัวไม่ต้องการตอบคำถาม

จากตาราง 4.13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาวุธปืนส่วนตัว 1 กระบอก จำนวน 66 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.9 รองลงมาคือ มีอาวุธปืนส่วนตัว 2 กระบอก จำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.7 และ มีอาวุธปืนส่วนตัว 3 กระบอก จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.7 และมีอาวุธปืนส่วนตัว มากกว่า 3 กระบอก จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.7

ตาราง 4.14 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในการเลือกใช้อาวุธปืนส่วนตัว จำแนกตามขนาดลำกล้องอาวุธปืน (เทียบกับขนาดของกระสุนปืน)

ขนาดลำกล้องอาวุธปืน (นิ้ว)	จำนวน	ร้อยละ
.22	1	0.95
.38	17	16.19
.38 Special	3	2.86
.38 Super	1	0.95
.355 (9 มม.)	61	58.10

ตาราง 4.14 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในการเลือกใช้อาวุธปืนส่วนตัว จำแนกตามขนาด
ลำกล้องอาวุธปืน (เทียบกับขนาดของกระสุนปืน) (ต่อ)

ขนาดลำกล้องอาวุธปืน (นิ้ว)	จำนวน	ร้อยละ
.357	10	9.52
.40 (10 มม.)	-	-
.44	1	0.95
.45 (11 มม.)	11	10.48
รวม	105	100.0

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถาม

หมายเหตุ: กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 112 ราย แยกเป็น กลุ่มตัวอย่างที่มีอาวุธปืนส่วนตัว จำนวน 105 ราย กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีอาวุธปืนส่วนตัว จำนวน 7 ราย โดยกลุ่มที่ไม่มีอาวุธปืนส่วนตัวไม่
ต้องตอบคำถาม

จากตาราง 4.14 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้อาวุธปืนส่วนตัวส่วนใหญ่เลือกใช้อาวุธปืน
ขนาด .355 (9 มม.) จำนวน 61 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.10 รองลงมาคือ เลือกใช้อาวุธปืนขนาด .38
จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.19 เลือกใช้อาวุธปืนขนาด .45 (11 มม.) จำนวน 11 ราย คิดเป็น
ร้อยละ 10.48 เลือกใช้อาวุธปืนขนาด .357 จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.52 เลือกใช้อาวุธปืน
ขนาด .38 Special จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.86 และเลือกใช้อาวุธปืนขนาด .22 ขนาด .38
Super ขนาด .44 จำนวนที่เท่ากันคือ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.95

ตาราง 4.15 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในการเลือกใช้อาวุธปืนส่วนตัว จำแนกตามยี่ห้อ
อาวุธปืน

ยี่ห้ออาวุธปืน	จำนวน	ร้อยละ
BERETTA	8	7.62
BUL	-	-
BROWNING	2	1.90
COLT	8	7.62
CZ	22	20.95
GLOCK	29	27.62

ตาราง 4.15 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในการเลือกใช้อาวุธปืนส่วนตัว จำแนกตามยี่ห้ออาวุธปืน (ต่อ)

ยี่ห้ออาวุธปืน	จำนวน	ร้อยละ
HK (HECKLER & KOCH)	-	-
PARA-ORDNANCE	1	0.95
PYTHON	2	1.90
RUGER	-	-
SMITH & WESSON	25	23.81
SIG SAUER	2	1.90
STEYR	2	1.90
TAURES	2	1.90
WALTHER	-	-
UZI	-	-
อื่นๆ เช่น KIMBER	2	1.90
รวม	105	100.0

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถาม

หมายเหตุ: กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 112 ราย แยกเป็น กลุ่มตัวอย่างที่มีอาวุธปืนส่วนตัว จำนวน 105 ราย กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีอาวุธปืนส่วนตัว จำนวน 7 ราย โดยกลุ่มที่ไม่มีอาวุธปืนส่วนตัวไม่ต้องตอบคำถาม

จากตาราง 4.15 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้อาวุธปืนส่วนตัว ส่วนใหญ่เลือกใช้อาวุธปืนยี่ห้อ GLOCK จำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.62 รองลงมาคืออาวุธปืนยี่ห้อ SMITH & WESSON จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.81 อาวุธปืนยี่ห้อ CZ จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.95 อาวุธปืนยี่ห้อ BERETTA และ COLT จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.62 อาวุธปืนยี่ห้อ BTOWNING PYTHON SIG SAUER STEYR TAURES และอื่นๆ เช่น KIMBER จำนวนเท่ากันคือ 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.90 และปืนยี่ห้อ PARA-ORDNANCE จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.95

ตาราง 4.16 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในการเลือกใช้อาวุธปืนส่วนตัว จำแนกตามความยาวของลำกล้อง

ความยาวลำกล้อง (นิ้ว)	จำนวน	ร้อยละ
1.50 – 2.50	5	4.76
2.51 – 3.50	21	20.0
3.51 – 4.50	74	70.48
มากกว่า 4.51	5	4.76
รวม	105	100.0

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถาม

หมายเหตุ: กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 112 ราย แยกเป็น กลุ่มตัวอย่างที่มีอาวุธปืนส่วนตัว จำนวน 105 ราย กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีอาวุธปืนส่วนตัว จำนวน 7 ราย โดยกลุ่มที่ไม่มีอาวุธปืนส่วนตัวไม่ต้องตอบคำถาม

จากตาราง 4.16 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้อาวุธปืนส่วนตัว ส่วนใหญ่จะเลือกใช้อาวุธปืนที่มีความยาวของลำกล้อง 3.51 – 4.50 จำนวน 74 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.48 รองลงมาคือปืนที่มีความยาวของลำกล้อง 2.51 – 3.50 จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.0 ปืนที่มีความยาวของลำกล้อง 1.50 – 2.50 และมากกว่า 4.51 เป็นจำนวนเท่ากันคือ 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.76

ตาราง 4.17 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในการเลือกใช้อาวุธปืนส่วนตัว จำแนกตามวัสดุของโครงปืน

วัสดุของโครงปืน	จำนวน	ร้อยละ
เหล็ก	35	32.38
สแตนเลส	22	20.95
โพลีเมอร์	19	18.10
ไททานเนียม	1	0.95
เหล็กและสแตนเลส	8	7.62
เหล็กและโพลีเมอร์	19	18.10

ตาราง 4.17 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในการเลือกใช้อาวุธปืนส่วนตัว จำแนกตามวัสดุของโครงปืน (ต่อ)

วัสดุของโครงปืน	จำนวน	ร้อยละ
อื่น ๆ เช่น เหล็กและอัลลอย	2	1.90
รวม	105	100.0

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถาม

หมายเหตุ: กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 112 ราย แยกเป็น กลุ่มตัวอย่างที่มีอาวุธปืนส่วนตัว จำนวน 105 ราย กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีอาวุธปืนส่วนตัว จำนวน 7 ราย โดยกลุ่มที่ไม่มีอาวุธปืนส่วนตัวไม่ต้องตอบคำถาม

จากตาราง 4.17 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้อาวุธปืนส่วนตัว ส่วนใหญ่เลือกปืนที่วัสดุทำจากเหล็ก จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.38 รองลงมาคือเลือกปืนที่วัสดุทำจากสแตนเลส จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.95 ปืนที่วัสดุทำจากโพลีเมอร์ เหล็กและโพลีเมอร์ จำนวนที่เท่ากันคือ 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.10 ปืนที่วัสดุทำจากเหล็กและสแตนเลส จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.62 และวัสดุอื่นๆ เช่น เหล็กและอัลลอย จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.90 ปืนที่วัสดุทำจากไททานเนียม จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.95

ตาราง 4.18 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในการเลือกใช้อาวุธปืนส่วนตัว จำแนกตามประเภทของศูนย์ปืน

ประเภทของศูนย์ปืน	จำนวน	ร้อยละ
แบบตายตัว	54	51.43
แบบปรับได้	51	48.57
รวม	105	100.0

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถาม

หมายเหตุ: กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 112 ราย แยกเป็น กลุ่มตัวอย่างที่มีอาวุธปืนส่วนตัว จำนวน 105 ราย กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีอาวุธปืนส่วนตัว จำนวน 7 ราย โดยกลุ่มที่ไม่มีอาวุธปืนส่วนตัวไม่ต้องตอบคำถาม

จากตาราง 4.18 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้อาวุธปืนส่วนตัว ส่วนใหญ่เลือกใช้ปืนที่เป็นศูนย์แบบตายตัว จำนวน 54 ราย และปืนที่เป็นศูนย์แบบปรับได้ จำนวน 51 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.57

ตาราง 4.19 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในการเลือกใช้อารูปเป็นส่วนตัว จำแนกตามชนิดของศูนย์ปิ่น

ชนิดของศูนย์ปิ่น	จำนวน	ร้อยละ
ศูนย์ธรรมดา	71	67.62
ศูนย์เรืองแสง	34	32.38
รวม	105	100.0

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถาม

หมายเหตุ: กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 112 ราย แยกเป็น กลุ่มตัวอย่างที่มีอารูปเป็นส่วนตัว จำนวน 105 ราย กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีอารูปเป็นส่วนตัว จำนวน 7 ราย โดยกลุ่มที่ไม่มีอารูปเป็นส่วนตัวไม่ต้องการตอบคำถาม

จากตาราง 4.19 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้อารูปเป็นส่วนตัว ส่วนใหญ่เลือกปิ่นชนิดศูนย์ธรรมดา จำนวน 71 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.62 และปิ่นชนิดศูนย์เรืองแสง จำนวน 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.38

ตาราง 4.20 จำนวนและร้อยละของราคาอารูปที่กลุ่มตัวอย่างเลือกซื้อไว้ใช้เป็นอารูปเป็นส่วนตัว

ราคาอารูป	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	1	0.95
5,001 – 10,000 บาท	2	1.90
10,001 – 15,000 บาท	11	10.48
15,001 – 20,000 บาท	3	2.86
20,001 – 25,000 บาท	11	10.48
25,001 – 30,000 บาท	9	8.57
30,001 – 35,000 บาท	18	17.14
35,001 – 40,000 บาท	22	20.95
40,001 – 45,000 บาท	13	12.38
45,001 – 50,000 บาท	10	9.52
มากกว่า 50,000 บาท	5	4.76

ตาราง 4.20 จำนวนและร้อยละของราคาอาวุธปืนที่กลุ่มตัวอย่างเลือกซื้อไว้ใช้เป็นอาวุธปืนส่วนตัว (ต่อ)

ราคาอาวุธปืน	จำนวน	ร้อยละ
ได้จากการให้หรือรับมรดก	-	-
รวม	105	100.0

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถาม

หมายเหตุ: กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 112 ราย แยกเป็น กลุ่มตัวอย่างที่มีอาวุธปืนส่วนตัว จำนวน 105 ราย กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีอาวุธปืนส่วนตัว จำนวน 7 ราย โดยกลุ่มที่ไม่มีอาวุธปืนส่วนตัวไม่ต้องตอบคำถาม

จากตาราง 4.20 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้อาวุธปืนส่วนตัว ส่วนใหญ่ซื้อปืนที่มีราคา ระหว่าง 35,001 – 40,000 บาท จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.95 รองลงมาคือ ปืนที่มีราคา ระหว่าง 30,001 – 35,000 บาท จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.14 ราคา ระหว่าง 40,001 – 45,000 บาท จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.38 ราคา ระหว่าง 45,001 – 50,000 บาท จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.52 ราคา ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท และ 20,001 – 25,000 บาท จำนวนที่ เท่ากันคือ 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.48 ราคา ระหว่าง 25,001 – 30,000 บาท จำนวน 9 ราย คิดเป็น ร้อยละ 8.57 ราคา มากกว่า 50,000 บาท จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.76 ราคา ระหว่าง 15,001 – 20,000 บาท จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.86 ราคา ระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.90 ราคา ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.95 และไม่มีกลุ่ม ตัวอย่างที่ได้รับปืนจากการให้หรือรับมรดก

ตาราง 4.21 จำนวนและร้อยละของรูปแบบการซื้ออาวุธปืนที่กลุ่มตัวอย่างเลือกซื้อไว้ใช้เป็นอาวุธปืนส่วนตัว

แบบการซื้อ	จำนวน	ร้อยละ
เงินสด	73	69.52
ผ่อนชำระกับผู้ขาย	32	30.48
รวม	105	100.0

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถาม

หมายเหตุ: กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 112 ราย แยกเป็น กลุ่มตัวอย่างที่มีอาวุธปืนส่วนตัว จำนวน 105 ราย กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีอาวุธปืนส่วนตัว จำนวน 7 ราย โดยกลุ่มที่ไม่มีอาวุธปืนส่วนตัวไม่ต้องตอบคำถาม

จากตาราง 4.21 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้อาวุธปืนส่วนตัว ส่วนใหญ่ซื้อปืนด้วยเงินสด จำนวน 73 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.52 และซื้อแบบผ่อนชำระกับผู้ขาย จำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.48

ตาราง 4.22 จำนวนและร้อยละของแหล่งทุนที่นำมาซื้ออาวุธปืนที่กลุ่มตัวอย่างเลือกซื้อไว้ใช้เป็นอาวุธปืนส่วนตัว

แหล่งทุนที่นำซื้อ	จำนวน (105 ราย)	ร้อยละ
บิดา/มารดาหรือผู้ปกครอง	6	5.31
ธนาคารพาณิชย์	2	1.77
สหกรณ์ออมทรัพย์	62	54.87
สถาบันการเงิน	1	0.88
แหล่งให้เงินทุนนอกระบบ	2	1.77
รายได้ของผู้ตอบแบบสอบถาม	40	35.40

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถาม

หมายเหตุ: 1) กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 112 ราย แยกเป็น กลุ่มตัวอย่างที่มีอาวุธปืนส่วนตัว จำนวน 105 ราย กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีอาวุธปืนส่วนตัว จำนวน 7 ราย โดยกลุ่มที่ไม่มีอาวุธปืนส่วนตัวไม่ต้องตอบคำถาม

2) จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 105 ราย (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ จำนวนที่เลือกตอบคำถามทั้งหมด จำนวน 113 คำตอบ)

จากตาราง 4.22 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาวุธปืนส่วนตัว ส่วนใหญ่เลือกแหล่งทุนที่จะนำมาซื้ออาวุธปืน คือ สหกรณ์ออมทรัพย์ เลือกตอบจำนวน 62 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.87 เนื่องจากสหกรณ์ออมทรัพย์ข้าราชการตำรวจส่วนใหญ่เป็นสมาชิก มีกระบวนการการให้สินเชื่อสะดวก รวดเร็ว ทั้งยังมีประเภทสินเชื่อประเภทอาวุธปืนให้ข้าราชการตำรวจกู้ยืมเป็นการเฉพาะ, จากรายได้ของกลุ่มตัวอย่างเอง เลือกตอบจำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.40 , แหล่งทุนจากบิดา/มารดาหรือผู้ปกครอง เลือกตอบจำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.31 , แหล่งทุนจากธนาคารพาณิชย์ และเงินทุนนอกระบบ เลือกตอบอย่างละจำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.77 และแหล่งทุนจากสถาบันการเงิน เลือกตอบจำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.88

ตาราง 4.23 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในการเปลี่ยนอาวุธปืนส่วนตัว เพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่

การเปลี่ยนอาวุธปืนส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	70	66.67
เคย	35	33.33
รวม	105	100.0

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถาม

จากตาราง 4.22 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้อาวุธปืนส่วนตัว ส่วนใหญ่จะไม่เคยเปลี่ยนอาวุธปืนเพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ จำนวน 70 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.67 และเคยเปลี่ยนอาวุธปืนจำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33

4.3 ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อาวุธปืนพกสั้นในการปฏิบัติหน้าที่

ตาราง 4.24 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านอาวุธปืนในการเลือกใช้อาวุธปืนพกสั้นในการปฏิบัติหน้าที่ในปัจจุบัน

ปัจจัยด้านอาวุธปืน	ระดับการให้ความสำคัญ				
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)
- ประเภทอาวุธปืน (รีวอลเวอร์, กึ่งออโตแมติก)	62 (55.4)	32 (28.6)	16 (14.3)	1 (0.9)	1 (0.9)
	ค่าเฉลี่ย = 4.36 S.D. = 0.827				
- ขนาดอาวุธปืน (.38, .357 ฯลฯ)	32 (28.6)	49 (43.8)	28 (25.0)	1 (0.9)	2 (1.8)
	ค่าเฉลี่ย = 3.96 S.D. = 0.858				
- ระบบปฏิบัติการของอาวุธปืน (ระบบซิงเกิ้ล ดับเบิลลัน หรือ ซิงเกิ้ล/ดดับเบิล ฯลฯ)	36 (32.1)	46 (41.1)	27 (24.1)	1 (0.9)	2 (1.8)
	ค่าเฉลี่ย = 4.00 S.D. = 0.875				

ตาราง 4.24 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านอาวูรปীনในการเลือกใช้อาวูรปীনพกสั่นในการปฏิบัติหน้าที่ในปัจจุบัน (ต่อ)

ปัจจัยด้านอาวูรปীন	ระดับการให้ความสำคัญ				
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)
- ยี่ห้ออาวูรปীন	39 (34.8)	56 (50.0)	15 (13.4)	1 (0.9)	1 (0.9)
	ค่าเฉลี่ย = 4.16 S.D. = 0.758				
- ความยาวล้ากล้อง	21 (18.8)	49 (43.8)	39 (34.8)	2 (1.8)	1 (0.9)
	ค่าเฉลี่ย = 3.77 S.D. = 0.802				
- ระบบนิรภัยของอาวูรปীন	63 (56.3)	38 (33.9)	11 (9.8)	-	-
	ค่าเฉลี่ย = 4.46 S.D. = 0.670				
- วัสดุที่ใช้ในการผลิต	55 (49.1)	36 (32.1)	19 (17.0)	2 (1.8)	-
	ค่าเฉลี่ย = 4.28 S.D. = 0.810				
- กระสุนที่ใช้กับอาวูรปীন	50 (44.6)	49 (43.8)	12 (10.7)	1 (0.9)	-
	ค่าเฉลี่ย = 4.31 S.D. = 0.735				
- อำนาจหยุดยั้งของกระสุนปীন	57 (50.9)	41 (36.6)	13 (11.6)	1 (0.9)	-
	ค่าเฉลี่ย = 4.36 S.D. = 0.759				
- อำนาจสังหารของกระสุนปীন	68 (60.7)	32 (28.6)	10 (8.9)	1 (0.9)	1 (0.9)
	ค่าเฉลี่ย = 4.47 S.D. = 0.770				
- ปีที่ผลิตอาวูรปীন	23 (20.5)	40 (35.7)	40 (35.7)	5 (4.5)	4 (3.6)
	ค่าเฉลี่ย = 3.65 S.D. = 0.974				

ตาราง 4.24 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านอาวุธปืนในการเลือกใช้อาวุธปืนพกสั้นในการปฏิบัติหน้าที่ในปัจจุบัน (ต่อ)

ปัจจัยด้านอาวุธปืน	ระดับการให้ความสำคัญ				
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)
- มีอะไรให้สำรองของอาวุธปืนมาเปลี่ยน เช่น ถ้ามลั้ง นก ฯลฯ (เป็นบางกระบอกเลิกผลิตไปแล้ว)	31 (26.8)	41 (36.6)	32 (28.6)	6 (5.4)	3 (2.7)
	ค่าเฉลี่ย = 3.79 S.D. = 0.987				
ค่าเฉลี่ยรวมปัจจัยด้านอาวุธปืน	ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 S.D. เท่ากับ 0.482 ระดับมาก				

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถาม

จากตาราง 4.24 พบว่า กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านอาวุธปืนในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 S.D. เท่ากับ 0.482 พิจารณาแต่ละประเด็นได้ดังนี้

ประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านอาวุธปืนอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ อำนาจสังหารของกระสุนปืน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 S.D. เท่ากับ 0.770 รองลงมาคือ ระบบนิรภัยของอาวุธปืน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 S.D. เท่ากับ 0.670 ประเภทอาวุธปืน (รีวอลเวอร์, กึ่งออโตแมติก) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 S.D. เท่ากับ 0.827 อำนาจหยุดยั้งของกระสุนปืน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 S.D. เท่ากับ 0.759 กระสุนที่ใช้กับอาวุธปืน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 S.D. เท่ากับ 0.735

สำหรับประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นในระดับมาก ได้แก่ วัสดุที่ใช้ในการผลิต ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 S.D. เท่ากับ 0.810 รองลงมาคือ ยี่ห้ออาวุธปืน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 S.D. เท่ากับ 0.758 ระบบปฏิบัติการของอาวุธปืน (ระบบซิงเกิ้ล ดับเบิลสไลด์ หรือซิงเกิ้ล/ดับเบิล ฯลฯ) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 S.D. เท่ากับ 0.875 ขนาดอาวุธปืน (.38, .357 ฯลฯ) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 S.D. เท่ากับ 0.858 มีอะไรให้สำรองของอาวุธปืนมาเปลี่ยน เช่น ถ้ามลั้ง นก ฯลฯ (เป็นบางกระบอกเลิกผลิตไปแล้ว) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 S.D. เท่ากับ 0.987 ความยาวถ้ามลั้ง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 S.D. เท่ากับ 0.802 ปีที่ผลิตอาวุธปืน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 S.D. เท่ากับ 0.974

ตาราง 4.25 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ที่แสดงความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านราคาในการเลือกใช้อาหารป้อนพอสันในการปฏิบัติหน้าที่ในปัจจุบัน

ปัจจัยด้านราคา	ระดับการให้ความสำคัญ				
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)
- ราคาของอาหารป้อน	33 (29.5)	45 (40.2)	32 (28.6)	-	2 (1.8)
	ค่าเฉลี่ย = 3.95 S.D. = 0.863				
- ราคาของกระสุนป้อน	23 (20.5)	53 (47.3)	28 (25.0)	4 (3.6)	4 (3.6)
	ค่าเฉลี่ย = 3.77 S.D. = 0.936				
- ราคาของอะไหล่ป้อน เช่น ลำกล้อง นก ฯลฯ	23 (20.5)	51 (45.5)	27 (24.1)	8 (7.1)	3 (2.7)
	ค่าเฉลี่ย = 3.74 S.D. = 0.956				
ค่าเฉลี่ยรวมปัจจัยด้านราคา	ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 S.D.เท่ากับ 0.797 ระดับมาก				

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถาม

จากตารางที่ 4.25 พบว่า กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านราคาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งทุกประเด็นอยู่ในระดับมากเช่นกัน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 S.D. เท่ากับ 0.797 สามารถพิจารณาในแต่ละประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ ราคาของอาหารป้อน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 S.D. เท่ากับ 0.863 รองลงมาคือ ราคาของกระสุนป้อน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 S.D. เท่ากับ 0.936 และราคาของอะไหล่ป้อน เช่น ลำกล้อง นก ฯลฯ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 S.D. เท่ากับ 0.956

ตาราง 4.26 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านการจัดจำหน่ายในการเลือกใช้อาหารปั่นพาสเจอร์ในการปฏิบัติหน้าที่ในปัจจุบัน

ปัจจัยด้านการจัดจำหน่าย	ระดับการให้ความสำคัญ				
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)
- ซื้อด้วยเงินสด	18 (16.1)	37 (33.0)	37 (33.0)	12 (10.7)	8 (7.1)
	ค่าเฉลี่ย = 3.40 S.D. = 1.102				
- ซื้อโดยการผ่อนชำระราคา	37 (33.0)	40 (35.7)	26 (23.2)	6 (5.4)	3 (2.7)
	ค่าเฉลี่ย = 3.91 S.D. = 1.009				
- มีของแถม เช่น แอมซองแม็กกาซีน ฯลฯ	35 (31.3)	30 (26.8)	27 (24.1)	14 (12.5)	6 (5.4)
	ค่าเฉลี่ย = 3.66 S.D. = 1.197				
ค่าเฉลี่ยรวมปัจจัยด้านการจัดจำหน่าย	ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 S.D. เท่ากับ 0.753 ระดับมาก				

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถาม

จากตารางที่ 4.26 พบว่า กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านการจัดจำหน่ายในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 S.D. เท่ากับ 0.753 สามารถพิจารณาเป็นประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้

ประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การซื้อโดยการผ่อนชำระราคา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 S.D. เท่ากับ 1.009 และการซื้อโดยมีของแถม เช่น แอมซองแม็กกาซีน เป็นต้น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 S.D. เท่ากับ 1.197

สำหรับประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การซื้อด้วยเงินสด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 S.D. เท่ากับ 1.102

ตาราง 4.27 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านการส่งเสริมจากรัฐในการเลือกใช้อาหารป้อนพสกสันในการปฏิบัติหน้าที่ในปัจจุบัน

ปัจจัยด้านการส่งเสริมจากรัฐ	ระดับการให้ความสำคัญ				
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)
- รัฐจัดให้มีจำนวนอาหารป้อนที่เพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่	8 (7.1)	5 (4.5)	20 (17.9)	40 (35.7)	39 (34.8)
	ค่าเฉลี่ย = 2.13 S.D. = 1.158				
- รัฐจัดให้มีอาหารป้อนที่มีคุณภาพเหมาะสมกับการปฏิบัติหน้าที่	9 (8.0)	6 (5.4)	22 (19.6)	41 (36.6)	34 (30.4)
	ค่าเฉลี่ย = 2.24 S.D. = 1.179				
ค่าเฉลี่ยรวมด้านการส่งเสริมจากรัฐ	ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.18 S.D. เท่ากับ 1.109 ระดับน้อย				

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถาม

จากตารางที่ 4.27 พบว่า กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านการส่งเสริมจากรัฐ ภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.18 S.D. เท่ากับ 1.109 ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นประเด็นพบว่า รัฐจัดให้มีอาหารป้อนที่มีคุณภาพเหมาะสมกับการปฏิบัติหน้าที่ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.24 S.D. เท่ากับ 1.179 และรัฐจัดให้มีจำนวนอาหารป้อนที่เพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.13 S.D. เท่ากับ 1.158

ตาราง 4.28 ค่าเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อาหารป้อนพสกสันในการปฏิบัติหน้าที่

ปัจจัย	ค่าเฉลี่ย	S.D.
ด้านอาหารป้อน	4.13	0.482
ด้านราคา	3.82	0.797
ด้านการจัดจำหน่าย	3.65	0.753
ด้านการส่งเสริมจากรัฐ	2.18	1.109
ค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมดของปัจจัยการเลือกใช้อาหาร	3.82	0.474
อยู่ในระดับมาก		

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถาม

จากตาราง 4.28 พบว่า ค่าเฉลี่ยของปัจจัยต่างๆ มีผลต่อการเลือกใช้อาวุธปืนพบสั้นในการปฏิบัติหน้าที่ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 S.D. เท่ากับ 0.474 โดยปัจจัยด้านอาวุธปืน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 S.D. เท่ากับ 0.482 รองลงมาคือ ด้านราคามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 S.D. เท่ากับ 0.797 ด้านการจัดจำหน่าย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 S.D. เท่ากับ 0.753 และสำหรับปัจจัยด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.18 S.D. เท่ากับ 1.109

4.4 ความพึงพอใจต่อการเลือกใช้อาวุธปืนพกสั้นที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้ในการปฏิบัติหน้าที่

ตาราง 4.29 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่แสดงความพึงพอใจด้านสภาพของอาวุธปืนที่ตนเองใช้ในการปฏิบัติหน้าที่(ทั้งอาวุธปืนส่วนตัวและอาวุธปืนที่เบิกจากจากราชการ)

ด้านสภาพของอาวุธปืน	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)
- ความแข็งแรงของตัวปืนและโครงปืน	61 (54.4)	35 (31.3)	15 (13.4)	1 (0.9)	-
	ค่าเฉลี่ย = 4.39 S.D. = 0.751				
- ความครบถ้วนของชิ้นส่วนต่างๆ	58 (51.8)	38 (33.9)	14 (12.5)	2 (1.8)	-
	ค่าเฉลี่ย = 4.35 S.D. = 0.769				
- ความสมบูรณ์ของชิ้นส่วนต่างๆ	52 (46.4)	44 (39.3)	14 (12.5)	2 (1.8)	-
	ค่าเฉลี่ย = 4.30 S.D. = 0.757				
- ความทนทานต่อสภาพอากาศร้อน	45 (40.2)	46 (41.1)	20 (17.9)	1 (0.9)	-
	ค่าเฉลี่ย = 4.20 S.D. = 0.760				
- ความทนทานต่อสภาพอากาศชื้น	47 (42.0)	40 (35.7)	21 (18.8)	4 (3.6)	-
	ค่าเฉลี่ย = 4.16 S.D. = 0.854				

ตาราง 4.29 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่แสดงความพึงพอใจด้านสภาพของอาวุธปืนที่ตนเองใช้ในการปฏิบัติหน้าที่(ทั้งอาวุธปืนส่วนตัวและอาวุธปืนที่เบิกจากจากราชการ) (ต่อ)

ด้านสภาพของอาวุธปืน	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)
- ความทนทานต่อสภาพอากาศเย็น	36 (32.1)	47 (42.0)	26 (23.2)	3 (2.7)	-
	ค่าเฉลี่ย = 4.03 S.D. = 0.815				
ค่าเฉลี่ยด้านสภาพของอาวุธปืน	4.24 (0.680) ระดับมากที่สุด				

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถาม

จากตาราง 4.29 พบว่า ความพึงพอใจด้านสภาพของอาวุธปืนในการเลือกใช้อาวุธปืนพกสั้นในการปฏิบัติหน้าที่ในปัจจุบัน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 S.D. เท่ากับ 0.680 ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นประเด็นพบว่า ความแข็งแรงของตัวปืนและโครงปืน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 S.D.เท่ากับ 0.751 รองลงมาคือ มีความครบถ้วนของชิ้นส่วนต่างๆ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 S.D. เท่ากับ 0.769 ความสมบูรณ์ของชิ้นส่วนต่างๆ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 S.D. เท่ากับ 0.757 ความทนทานต่อสภาพอากาศร้อน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 S.D. เท่ากับ 0.760 ความทนทานต่อสภาพอากาศชื้น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 S.D. เท่ากับ 0.854 และความทนทานต่อสภาพอากาศเย็น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 S.D. เท่ากับ 0.81

ตาราง 4.30 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความพึงพอใจด้านสมรรถนะของอาวุธปืนในการเลือกใช้อาวุธปืนพกสั้นในการปฏิบัติหน้าที่ในปัจจุบัน

ด้านสมรรถนะของอาวุธปืน	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)
- การพกพาแบบพกนอก	36 (32.1)	53 (47.3)	17 (15.2)	6 (5.4)	-
	ค่าเฉลี่ย = 4.06 S.D. = 0.830				

ตาราง 4.30 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความพึงพอใจด้านสมรรถนะของอาวูรปীন ในการเลือกใช้อาวูรปীনพกสั่นในการปฏิบัติหน้าที่ในปัจจุบัน (ต่อ)

ด้านสมรรถนะของอาวูรปীন	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)
- การพกพาแบบซุกซ่อน	26 (23.2)	50 (44.6)	28 (25.0)	8 (7.1)	-
	ค่าเฉลี่ย = 3.83 S.D. = 0.865				
- ระบบความปลอดภัย	65 (58.0)	31 (27.7)	13 (11.6)	3 (2.7)	-
	ค่าเฉลี่ย = 4.41 S.D. = 0.800				
- ความรวดเร็วในการยิงนัดแรก	59 (52.7)	36 (32.1)	13 (11.6)	4 (3.6)	-
	ค่าเฉลี่ย = 4.33 S.D. = 0.822				
- ความรวดเร็วในการยิงนัดถัดไป	47 (42.0)	49 (43.8)	15 (13.4)	1 (0.9)	-
	ค่าเฉลี่ย = 4.26 S.D. = 0.722				
- ความแม่นยำ	61 (54.5)	30 (26.8)	19 (17.0)	2 (1.8)	-
	ค่าเฉลี่ย = 4.33 S.D. = 0.822				
- อำนาจทำลาย	48 (42.9)	51 (45.5)	12 (10.7)	1 (0.9)	-
	ค่าเฉลี่ย = 4.30 S.D. = 0.695				
- ความรวดเร็วในการบรรจุกระสุน	44 (39.3)	48 (42.9)	16 (14.3)	4 (3.6)	-
	ค่าเฉลี่ย = 4.17 S.D. = 0.807				
- ไม่เกิดหรือไม่มีอาการขัดข้องต่างๆ ที่ทำให้ไม่สามารถทำให้อาวูรปীনยิงได้	51 (45.5)	38 (33.9)	17 (15.2)	4 (3.6)	2 (1.8)
	ค่าเฉลี่ย = 4.17 S.D. = 0.941				

ตาราง 4.30 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความพึงพอใจด้านสมรรถนะของอาวุธปืนในการเลือกใช้อาวุธปืนพกสั้นในการปฏิบัติหน้าที่ในปัจจุบัน (ต่อ)

ด้านสมรรถนะของอาวุธปืน	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)
- สามารถใช้ได้กับกระสุนหลายแบบ (ไม่เลือกกระสุน)	28 (25.0)	45 (40.2)	24 (21.4)	9 (8.0)	6 (5.4)
	ค่าเฉลี่ย = 3.71 S.D. = 1.094				
- แรงถอย (แรง Recoil)	24 (21.4)	30 (26.8)	49 (43.8)	7 (6.3)	2 (1.8)
	ค่าเฉลี่ย = 3.59 S.D. = 0.953				
- ศูนย์ปืนสามารถเล็งได้ง่าย	44 (39.3)	48 (42.9)	20 (17.9)	-	-
	ค่าเฉลี่ย = 4.21 S.D. = 0.728				
ค่าเฉลี่ยรวมด้านสมรรถนะของอาวุธปืน	4.12 (0.611) ระดับมาก				

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถาม

จากตาราง 4.30 พบว่า ความพึงพอใจด้านสมรรถนะของอาวุธปืนในการเลือกใช้อาวุธปืนพกสั้นในการปฏิบัติหน้าที่ในปัจจุบัน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 S.D. เท่ากับ 0.611 ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นประเด็นพบว่า มีระบบความปลอดภัย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 S.D. เท่ากับ 0.800 รองลงมาคือ ความรวดเร็วในการยิงนัดแรก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 S.D. เท่ากับ 0.822 ความแม่นยำ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 S.D. เท่ากับ 0.822 อำนาจทำลาย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 S.D. เท่ากับ 0.965 ความรวดเร็วในการยิงนัดถัดไป ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 S.D. เท่ากับ 0.722 ความรวดเร็วในการบรรจุกระสุน และไม่เกิดหรือไม่มีอาการขัดข้องต่างๆ ที่ทำให้ไม่สามารถทำให้อาวุธปืนยิงได้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 S.D. เท่ากับ 0.807 ศูนย์ปืนสามารถเล็งได้ง่าย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 S.D. เท่ากับ 0.728 การพกพาแบบพกนอก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 S.D. เท่ากับ 0.830 การพกพาแบบซุกซ่อน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 S.D. เท่ากับ 0.865 สามารถใช้ได้กับกระสุนหลายแบบ (ไม่เลือกกระสุน) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 S.D. เท่ากับ 1.09 แรงถอย (แรง Recoil) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 S.D. เท่ากับ 0.953

ตาราง 4.31 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความพึงพอใจด้านการบำรุงรักษาอาวูรปิ่น ในการเลือกใช้อวูรปิ่นพกสั่นในการปฏิบัติหน้าที่ในปัจจุบัน

ด้านการบำรุงรักษาอาวูรปิ่น	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)
- ดูแลรักษาปิ่นง่าย	30 (26.8)	45 (40.2)	31 (27.7)	4 (3.6)	2 (1.8)
	ค่าเฉลี่ย = 4.33 S.D. = 0.798				
- ปิ่นไม่ต้องทำความสะอาดบ่อย	41 (36.6)	44 (39.3)	24 (21.4)	3 (2.7)	-
	ค่าเฉลี่ย = 3.86 S.D. = 0.915				
- หาอุปกรณ์ในการดูแลรักษาปิ่นได้ ง่าย	37 (33.0)	45 (40.2)	26 (23.2)	4 (3.6)	-
	ค่าเฉลี่ย = 4.09 S.D. = 0.827				
- หาเคมีภัณฑ์สำหรับบำรุงรักษาได้ ง่าย	38 (33.9)	40 (35.7)	25 (22.3)	6 (5.4)	3 (2.7)
	ค่าเฉลี่ย = 4.02 S.D. = 0.843				
- หากปิ่นชำรุดสามารถหาอะไหล่ เปลี่ยนหรือซ่อมบำรุงได้ง่าย	51 (45.5)	38 (33.9)	21 (18.8)	2 (1.8)	-
	ค่าเฉลี่ย = 3.92 S.D. = 1.010				
ค่าเฉลี่ยด้านการบำรุงรักษาอาวูรปิ่น	4.05 (0.753) ระดับมาก				

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถาม

จากตาราง 4.31 พบว่า ความพึงพอใจด้านการบำรุงรักษาอาวูรปิ่น ในการเลือกใช้อวูรปิ่นพกสั่นในการปฏิบัติหน้าที่ในปัจจุบัน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 S.D. เท่ากับ 0.753 ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นประเด็นพบว่า การดูแลรักษาปิ่นง่าย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 S.D. เท่ากับ 0.798 หาอุปกรณ์ในการดูแลรักษาปิ่นได้ง่าย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 S.D. เท่ากับ 0.827 หาเคมีภัณฑ์สำหรับ บำรุงรักษาได้ง่าย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 S.D. เท่ากับ 0.843 หากปิ่นชำรุดสามารถหาอะไหล่

เปลี่ยนหรือซ่อมบำรุงได้ง่าย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 S.D. เท่ากับ 1.010 ปีนไม่ต้องทำความสะอาดบ่อย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 S.D. เท่ากับ 0.915

ตาราง 4.32 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความพึงพอใจด้านการจัดหากระสุนปืนในการเลือกใช้อาวุธปืนพกสั้นในการปฏิบัติหน้าที่ในปัจจุบัน

ด้านการจัดหากระสุนปืน	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)
- หาดกระสุนจริงได้ง่าย	42 (37.5)	45 (40.2)	20 (17.9)	4 (3.6)	1 (0.9)
	ค่าเฉลี่ย = 4.23 S.D. = 0.816				
- หาดกระสุนจริงได้หลายแบบ	37 (33.0)	50 (44.6)	19 (17.0)	5 (4.5)	1 (0.9)
	ค่าเฉลี่ย = 4.09 S.D. = 0.879				
- หาดกระสุนเพื่อการฝึกซ้อมได้ง่าย	8 (7.1)	11 (9.8)	90 (80.4)	2 (1.8)	1 (0.9)
	ค่าเฉลี่ย = 4.04 S.D. = 0.873				
ค่าเฉลี่ยด้านการจัดหากระสุนปืน	4.12 (0.784) ระดับมาก				

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถาม

จากตาราง 4.32 พบว่า ความพึงพอใจด้านการจัดหากระสุนปืน ในการเลือกใช้อาวุธปืนพกสั้นในการปฏิบัติหน้าที่ในปัจจุบัน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 S.D. เท่ากับ 0.784 ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นประเด็นพบว่า อาวุธปืนที่เลือกใช้สามารถหากระสุนจริงได้ง่าย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 S.D. เท่ากับ 0.816 รองลงมาคือ หาดกระสุนจริงได้หลายแบบ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 S.D. เท่ากับ 0.879 และหากระสุนเพื่อการฝึกซ้อมได้ง่าย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 S.D. เท่ากับ 0.873

ตาราง 4.33 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความพึงพอใจด้านความเหมาะสมกับตำแหน่ง (ระดับสัญญาณบัตร และระดับชั้นประทวน) ในการเลือกใช้อาวุธปืนพกสั้นในการปฏิบัติหน้าที่ในปัจจุบัน

ด้านความเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)
ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ตำรวจกองกำกับการ ปฏิบัติการพิเศษ ตำรวจภูธรภาค 5	32 (28.6)	45 (40.2)	31 (27.7)	3 (2.7)	1 (0.9)
ค่าเฉลี่ยรวมด้านความเหมาะสมกับ ตำแหน่งหน้าที่	3.92 (0.866) ระดับมาก				

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถาม

จากตาราง 4.33 พบว่า ความพึงพอใจด้านความเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ ในการเลือกใช้อาวุธปืนพกสั้นในการปฏิบัติหน้าที่ในปัจจุบัน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งได้แก่ ชั้นสัญญาณบัตร (ระดับนายร้อยตำรวจตรีขึ้นไป) และชั้นประทวน (ระดับนายสิบตำรวจถึงนายดาบตำรวจ) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 S.D. เท่ากับ 0.866

ตาราง 4.34 ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจในการเลือกใช้อาวุธปืนพกสั้นในการปฏิบัติหน้าที่ในปัจจุบัน

ปัจจัย	ค่าเฉลี่ย	S.D.
ด้านสภาพของอาวุธปืน	4.24	0.680
ด้านสมรรถนะของอาวุธปืน	4.12	0.611
ด้านการบำรุงรักษาอาวุธปืน	4.05	0.753
ด้านการจัดหากระสุนปืน	4.12	0.784
ด้านความเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่	3.92	0.866
ค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมดของความพึงพอใจ	4.14	0.576
อยู่ในระดับมาก		

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถาม

จากตาราง 4.34 พบว่า ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจในการเลือกใช้อาวุธปืนพกสั้นในการปฏิบัติหน้าที่ในปัจจุบัน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 S.D. เท่ากับ 0.576 โดย

มีความพึงพอใจในด้านสภาพของอาวูรป็น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 S.D. เท่ากับ 0.680 รองลงมาคือ ด้านสมรรถนะของอาวูรป็น และด้านการจัดการกระสุนป็น มีค่าเฉลี่ยที่เท่ากันคือ 4.12 S.D. เท่ากับ 0.611 ด้านการบำรุงรักษาอาวูรป็น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 S.D. เท่ากับ 0.753 และสำหรับปัจจัยด้านความเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 S.D. เท่ากับ 0.866

4.5 แนวทางความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับข้าราชการตำรวจในการจัดหาอาวูรป็นพกสั้นให้เหมาะสมกับการกิจ

ตาราง 4.35 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความพึงพอใจต่อแนวทางความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับข้าราชการตำรวจในการจัดหาอาวูรป็นพกสั้นให้เหมาะสม

แนวทางความร่วมมือ	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)
1. รัฐเป็นผู้จัดหาอาวูรป็นที่มีจำนวนเพียงพอและท่านสามารถเลือกอาวูรป็นได้ (ท่านไม่ต้องซื้อแต่ไม่มีสถานะเป็นเจ้าของป็น)	19	22	38	21	12
	17.0	19.6	33.9	18.8	10.7
ค่าเฉลี่ย = 3.13 S.D. = 1.219					
2. รัฐเป็นผู้จัดหาอาวูรป็นที่มีจำนวนเพียงพอต่อหน่วยงาน แต่ท่านไม่สามารถเลือกอาวูรป็นได้ (ท่านไม่ต้องซื้อ แต่ไม่มีสถานะเป็นเจ้าของป็น)	7	22	40	29	14
	6.3	19.6	35.7	25.9	12.5
ค่าเฉลี่ย = 2.81 S.D. = 1.086					
3. ท่านเป็นผู้จัดหาอาวูรป็นเองและรัฐเป็นผู้เสนอราคาอาวูรป็นพกสั้นทุกรุ่นที่ท่านต้องการในราคาตลาดและซื้อด้วยเงินสด (ท่านมีสถานะเป็นเจ้าของป็น)	20	33	29	14	16
	17.9	29.5	25.9	12.5	14.3
ค่าเฉลี่ย = 3.24 S.D. = 1.289					

ตาราง 4.35 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความพึงพอใจต่อแนวทางความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับข้าราชการตำรวจในการจัดหาอาวุธปืนพกสั้นให้เหมาะสม (ต่อ)

แนวทางความร่วมมือ	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)
4. ท่านเป็นผู้จัดหาอาวุธปืนเองและรัฐเป็นผู้เสนอราคาอาวุธปืนพกสั้นทุกรุ่นที่ท่านต้องการในราคาตลาดแต่ซื้อด้วยวิธีผ่อนชำระ	29 25.9	34 30.4	29 25.9	12 10.7	8 7.1
ค่าเฉลี่ย = 3.57 S.D. = 1.190					
5. ท่านเป็นผู้จัดหาอาวุธปืน และรัฐเป็นผู้เสนอราคาอาวุธปืนพกสั้น ทุกุ่นที่ท่านต้องการในราคาต่ำกว่าตลาดแต่ต้องซื้อด้วยเงินสด	20 17.9	37 33.0	33 29.5	13 11.6	9 8.0
ค่าเฉลี่ย = 3.41 S.D. = 1.151					
6. ท่านเป็นผู้จัดหาอาวุธปืน และรัฐเป็นผู้เสนอราคาอาวุธปืนพกสั้นทุกรุ่นที่ท่านต้องการในราคาต่ำกว่าตลาดสามารถผ่อนชำระได้	52 46.4	36 32.1	18 16.1	4 3.6	2 1.8
ค่าเฉลี่ย = 4.17 S.D. = 0.951					
7. ท่านเป็นผู้จัดหาอาวุธปืน และรัฐเป็นผู้เสนอราคาอาวุธปืนพกสั้น บางรุ่นที่ท่านต้องการในราคาต่ำกว่าตลาดสามารถผ่อนชำระได้	33 29.5	44 39.3	25 22.3	7 6.3	3 2.7
ค่าเฉลี่ย = 3.86 S.D. = 0.999					
ค่าเฉลี่ย	3.45 S.D. เท่ากับ 0.721 ระดับมาก				

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถาม

จากตาราง 4.35 พบว่า กลุ่มตัวอย่างแสดงความพึงพอใจต่อแนวทางการร่วมมือระหว่างภาครัฐกับข้าราชการตำรวจในการจัดหาอาวุธปืนพกสั้นให้เหมาะสม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 S.D.เท่ากับ 0.721 ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นประเด็นสามารถเรียงลำดับได้ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้จัดหาอาวุธปืน และรัฐเป็นผู้เสนอราคาอาวุธปืนพกสั้นทุนรุ่นที่กลุ่มตัวอย่างต้องการในราคาต่ำกว่าตลาดสามารถผ่อนชำระได้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 S.D. เท่ากับ 0.951 กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้จัดหาอาวุธปืน และรัฐเป็นผู้เสนอราคาอาวุธปืนพกสั้นบางรุ่นที่กลุ่มตัวอย่างต้องการในราคาต่ำกว่าตลาดสามารถผ่อนชำระได้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 S.D. เท่ากับ 0.999 กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้จัดหาอาวุธปืนเองและรัฐเป็นผู้เสนอราคาอาวุธปืนพกสั้นทุกรุ่นที่กลุ่มตัวอย่างต้องการในราคาตลาดแต่ซื้อด้วยวิธีผ่อนชำระ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 S.D. เท่ากับ 1.190 กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้จัดหาอาวุธปืน และรัฐเป็นผู้เสนอราคาอาวุธปืนพกสั้นทุกรุ่นที่กลุ่มตัวอย่างต้องการในราคาต่ำกว่าตลาด แต่ต้องซื้อด้วยเงินสด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 S.D. เท่ากับ 1.151 กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้จัดหาอาวุธปืนเอง และรัฐเป็นผู้เสนอราคาอาวุธปืนพกสั้นทุกรุ่นที่กลุ่มตัวอย่างต้องการในราคาตลาดและซื้อด้วยเงินสด (โดยกลุ่มตัวอย่างที่ซื้อมีสถานะเป็นเจ้าของปืน) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 S.D. เท่ากับ 1.289 รัฐเป็นผู้จัดหาอาวุธปืนที่มีจำนวนเพียงพอและกลุ่มตัวอย่างสามารถเลือกอาวุธปืนได้ (กลุ่มตัวอย่างไม่ต้องซื้อแต่ไม่มีสถานะเป็นเจ้าของปืน) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 S.D. เท่ากับ 1.219 รัฐเป็นผู้จัดหาอาวุธปืนที่มีจำนวนเพียงพอต่อหน่วยงาน แต่กลุ่มตัวอย่างไม่สามารถเลือกอาวุธปืนได้ (ไม่ต้องซื้อ แต่ไม่มีสถานะเป็นเจ้าของปืน) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.81 S.D. เท่ากับ 1.086

4.6 ความคิดเห็นต่อโอกาสและความเป็นไปได้ในการวางแผนทางความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับข้าราชการตำรวจในการจัดหาอาวุธปืน

ตาราง 4.36 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสและความเป็นไปได้ในการสร้างแนวทางการร่วมมือระหว่างภาครัฐกับข้าราชการตำรวจในการจัดหาอาวุธปืน

โอกาสและความเป็นไปได้ในการสร้าง แนวทางการร่วมมือ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)
1. รัฐเป็นผู้จัดหาอาวุธปืนที่มีจำนวน เพียงพอและท่านสามารถเลือกอาวุธปืน ได้ (ท่านไม่ต้องซื้อแต่ไม่มีสถานะเป็น เจ้าของปืน)	11 9.8	25 22.3	32 28.6	27 24.1	17 15.2
ค่าเฉลี่ย = 2.87 S.D. = 1.209					
2. รัฐเป็นผู้จัดหาอาวุธปืนที่มีจำนวน เพียงพอต่อหน่วยงาน แต่ท่านไม่ สามารถเลือกอาวุธปืนได้ (ท่านไม่ต้อง ซื้อ แต่ไม่มีสถานะเป็นเจ้าของปืน)	10 8.9	21 18.8	39 34.8	29 25.9	13 11.6
ค่าเฉลี่ย = 2.87 S.D. = 1.124					
3. ท่านเป็นผู้จัดหาอาวุธปืนเองและรัฐเป็น ผู้เสนอราคาอาวุธปืนทุกชิ้นทุกรุ่นที่ ท่านต้องการในราคาตลาดและซื้อด้วย เงินสด (ท่านมีสถานะเป็นเจ้าของปืน)	8 7.1	30 26.8	31 27.7	26 23.2	17 15.2
ค่าเฉลี่ย = 2.87 S.D. = 1.178					
4. ท่านเป็นผู้จัดหาอาวุธปืนเองและรัฐเป็น ผู้เสนอราคาอาวุธปืนทุกชิ้นทุกรุ่น ที่ท่านต้องการในราคาตลาดแต่ซื้อด้วย วิธีผ่อนชำระ	17 15.2	39 34.8	25 22.3	20 17.9	11 9.8
ค่าเฉลี่ย = 3.27 S.D. = 1.209					

ตาราง 4.36 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสและความเป็นไปได้ในการสร้างแนวทางความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับข้าราชการตำรวจในการจัดหาอาวุธปืนพกสั้น (ต่อ)

โอกาสและความเป็นไปได้ในการสร้าง แนวทางความร่วมมือ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)
5. ท่านเป็นผู้จัดหาอาวุธปืน และรัฐเป็นผู้เสนอราคาอาวุธปืนพกสั้น ทุกรุ่นที่ท่านต้องการในราคาต่ำกว่าตลาด แต่ต้องซื้อด้วยเงินสด	11 9.8	35 31.3	35 31.3	24 21.4	7 6.3
ค่าเฉลี่ย = 3.16 S.D. = 1.072					
6. ท่านเป็นผู้จัดหาอาวุธปืน และรัฐเป็นผู้เสนอราคาอาวุธปืนพกสั้นรุ่นที่ท่านต้องการในราคาต่ำกว่าตลาด สามารถผ่อนชำระได้	38 33.9	39 34.8	25 22.3	7 6.3	3 2.7
ค่าเฉลี่ย = 3.91 S.D. = 1.027					
7. ท่านเป็นผู้จัดหาอาวุธปืน และรัฐเป็นผู้เสนอราคาอาวุธปืนพกสั้น บางรุ่นที่ท่านต้องการในราคาต่ำกว่าตลาด สามารถผ่อนชำระได้	27 24.1	44 39.3	30 26.8	8 7.1	3 2.7
ค่าเฉลี่ย = 3.75 S.D. = 0.990					
ค่าเฉลี่ย	3.24 S.D. เท่ากับ 0.779 ระดับมาก				

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถาม

จากตาราง 4.36 พบว่า กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นต่อโอกาสและความเป็นไปได้ในการสร้างแนวทางความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับข้าราชการตำรวจในการจัดหาอาวุธปืนพกสั้นภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 S.D. เท่ากับ 0.779 ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นประเด็นสามารถเรียงลำดับได้ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้จัดหาอาวุธปืน และรัฐเป็นผู้เสนอราคาอาวุธปืนพกสั้นรุ่นที่ท่านต้องการในราคาต่ำกว่าตลาดสามารถผ่อนชำระได้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 S.D. เท่ากับ 1.027 รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้จัดหาอาวุธปืน และรัฐเป็นผู้เสนอราคาอาวุธปืนพกสั้น

บางรุ่นที่กลุ่มตัวอย่างต้องการในราคาต่ำกว่าตลาดสามารถผ่อนชำระได้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 S.D. เท่ากับ 0.990 กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้จัดหาอุปกรณ์เองและรัฐเป็นผู้เสนอราคาอุปกรณ์ทุกรุ่นที่กลุ่มตัวอย่างต้องการในราคาตลาดแต่ซื้อด้วยวิธีผ่อนชำระ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 S.D. เท่ากับ 1.209 กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้จัดหาอุปกรณ์ และรัฐเป็นผู้เสนอราคาอุปกรณ์ทุกรุ่นที่กลุ่มตัวอย่างต้องการในราคาต่ำกว่าตลาดแต่ต้องซื้อด้วยเงินสด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16 S.D. เท่ากับ 1.072 และรัฐเป็นผู้จัดหาอุปกรณ์ที่มีจำนวนเพียงพอและกลุ่มตัวอย่างสามารถเลือกอุปกรณ์ได้ (ไม่ต้องซื้อแต่ไม่มีสถานะเป็นเจ้าของปืน) รัฐเป็นผู้จัดหาอุปกรณ์ที่มีจำนวนเพียงพอต่อหน่วยงาน แต่กลุ่มตัวอย่างไม่สามารถเลือกอุปกรณ์ได้ (ไม่ต้องซื้อ แต่ไม่มีสถานะเป็นเจ้าของปืน) กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้จัดหาอุปกรณ์เองและรัฐเป็นผู้เสนอราคาอุปกรณ์ทุกรุ่นที่กลุ่มตัวอย่างต้องการในราคาตลาดและซื้อด้วยเงินสด (มีสถานะเป็นเจ้าของปืน) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.87 S.D. เท่ากับ 1.178

4.7 คำถามเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคและแนวทางการร่วมมือระหว่างภาครัฐกับข้าราชการตำรวจในการจัดหาอุปกรณ์ทุกชิ้นสำหรับข้าราชการตำรวจในการปฏิบัติหน้าที่

จากการถามประชากรกลุ่มตัวอย่างถึงปัญหาและอุปสรรคของภาครัฐที่กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าสาเหตุที่ภาครัฐไม่สามารถจัดหาอุปกรณ์ทุกชิ้นให้มีจำนวนที่เพียงพอต่ออัตรากำลังพลและไม่สามารถจัดหาอุปกรณ์ทุกชิ้นที่มีสมรรถนะที่เหมาะสมกับภารกิจของข้าราชการตำรวจกองกำกับการปฏิบัติการพิเศษได้ ส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าสาเหตุมาจากการขาดการสนับสนุนในเรื่องงบประมาณ หากจะแก้ไขปัญหานี้ได้จะต้องใช้งบประมาณที่สูง ภาครัฐและผู้บังคับบัญชาระดับสูงไม่มีความจริงใจ และไม่สนใจในการแก้ไขปัญห สำหรับความเห็นอื่นๆ ได้แก่ หน่วยงานต้นสังกัดไม่ได้สอบถามความต้องการของผู้ปฏิบัติหน้าที่เสนอโครงการถึงสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ไม่มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเสนอผลการวิจัยต่อผู้บังคับบัญชา และมีอีกหนึ่งความเห็นที่น่าสนใจคือ สาเหตุที่ภาครัฐไม่จัดหาอุปกรณ์ทุกชิ้นให้มีจำนวนที่เพียงพอและมีคุณภาพเหมาะสมกับภารกิจได้นั้นเป็นการบิบบังคับทางอ้อมให้ข้าราชการตำรวจต้องดำเนินการซื้ออุปกรณ์ทุกชิ้นมาใช้ในการปฏิบัติหน้าที่เองโดยซื้อจากโครงการต่างๆ ถึงแม้จะมีราคาถูกกว่าราคารีเทลแต่ก็ยังเป็นการเพิ่มภาระค่าใช้จ่ายให้กับข้าราชการตำรวจซึ่งมีรายได้น้อยอยู่แล้ว

ตาราง 4.37 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มีความประสงค์มีอาวุธปืนพกสั้นส่วนตัวเพิ่มเติม แม้ทางหน่วยงานราชการจะมีการจัดหาอาวุธปืนพกสั้นที่มีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการของหน่วยงาน และมีสมรรถนะเหมาะสมกับภารกิจของกองกำลังการปฏิบัติการพิเศษ

ความต้องการมีอาวุธปืนพกสั้นส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ
ต้องการ	86	76.8
ไม่ต้องการ	26	23.2
รวม	112	100.0

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถาม

จากตาราง 4.37 เป็นคำถามสมมุติต่อความเห็นของกลุ่มตัวอย่างว่าหากทางหน่วยงานราชการได้มีการจัดหาอาวุธปืนพกสั้นที่มีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการของหน่วยงาน และมีสมรรถนะเหมาะสมกับภารกิจของกองกำลังการปฏิบัติการพิเศษแล้ว กลุ่มตัวอย่างยังมีความประสงค์ที่จะซื้ออาวุธปืนเป็นทรัพย์สินส่วนตัวอีกหรือไม่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยังมีความประสงค์ที่ต้องการมีอาวุธปืนพกสั้นเพิ่มเติม จำนวน 86 ราย คิดเป็นร้อยละ 76.8 โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการอาวุธปืนพกสั้นเพิ่มเติมส่วนใหญ่ได้ให้เหตุผลของการมีความต้องการอาวุธปืนพกสั้นเพิ่มเติม คือ 1) ต้องการมีอาวุธปืนพกสั้นไว้ในครอบครองเป็นการส่วนตัว 2) ต้องการนำอาวุธปืนพกสั้นส่วนตัวมาใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ โดยที่ไม่ประสงค์ที่จะเบิกจากหน่วยงาน เนื่องจากเป็นการหลีกเลี่ยง หรือเพื่อความสบายใจในใช้อาวุธปืนเพราะหากอาวุธปืนที่เบิกจากหน่วยงานเกิดการสูญหาย ชำรุดเสียหาย จะถูกดำเนินการทางวินัย หรือถูกตั้งกรรมการสอบสวน 3) กลุ่มตัวอย่างยังมีความประสงค์ในการมีโอกาสได้เลือกอาวุธปืนที่ตนเองจะใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ตามความชอบส่วนบุคคล และถึงแม้หน่วยงานจะมีการจัดสรรอาวุธปืนที่เพียงพอและเหมาะสมกับภารกิจแล้ว แต่เมื่อถึงวาระที่ต้องโยกย้ายตำแหน่งก็ต้องคืนอาวุธปืนที่เบิกมาคืนให้หน่วยงานเดิม และจะต้องเบิกอาวุธปืนจากหน่วยงานใหม่และหลายๆ หน่วยงานในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติก็ยังมีอาวุธปืนที่มีจำนวนไม่เพียงพอ รวมทั้งคุณภาพของอาวุธที่มีอยู่ยังล้าสมัย คุณภาพต่ำ ไม่เหมาะสมกับการปฏิบัติหน้าที่ สำหรับเหตุผลอื่นๆ ที่กลุ่มตัวอย่างส่วนน้อยได้ให้เหตุผลของการมีความต้องการอาวุธปืนส่วนตัวเพิ่มเติม นั้น ได้แก่ มีไว้เพื่อใช้หลังการเกษียณอายุราชการ ซื้ออาวุธปืนจากโครงการของรัฐมีราคาถูกกว่าราคาท้องตลาด มีไว้เพื่อสะสม การเบิกอาวุธปืนจากหน่วยงานมีความล่าช้าและยุ่งยาก มีไว้เพื่อเป็นอาวุธปืนสำรอง (Back up) มีไว้เพื่อตกเป็นมรดกให้กับทายาทต่อไป เห็นว่าอาวุธปืนเป็นทรัพย์สินที่มีค่า ราคาไม่ตก หากนำไปขายต่อสามารถขายได้ในราคาที่เหมาะสม และมีไว้พกพกนอกเวลาราชการ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีความต้องการอาวุธปืนพกสั้นเพิ่มเติม จำนวน

26 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.2 ส่วนใหญ่ได้ให้ความเห็นไปในทางเดียวกัน คือ ในเมื่ออาวุธปืนที่หน่วยงานราชการมีอยู่ในจำนวนที่เพียงพอและมีคุณภาพเหมาะสมกับการกิจแล้ว จึงไม่มีความจำเป็นต้องการซื้ออาวุธปืนพกสั้นเพิ่มเติมซึ่งเป็นการประหยัดค่าใช้จ่าย ไม่มีการสร้างหนี้สินเพิ่มเติม ในการปฏิบัติหน้าที่ใช้อาวุธปืนพกสั้นกระบอกเดียวก็เพียงพอแล้ว หากซื้ออาวุธปืนพกสั้นส่วนตัวเพิ่มเติมเป็นการเกินความจำเป็น สำหรับความเห็นอื่นๆ ได้แก่ อาวุธปืนของหลวงจะใช้กระสุนขนาดเดียวกัน ในการปฏิบัติหน้าที่ หากกระสุนหมดสามารถหาทดแทนกันได้ง่าย ไม่อยากดูแลรักษาอาวุธปืนส่วนตัว กลัวอาวุธปืน ส่วนตัวสูญหาย ใกล้เกษียณอายุราชการแล้วไม่มีความจำเป็นต้องใช้อาวุธปืน

ตาราง 4.38 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มีอาวุธปืนพกสั้นส่วนตัว ให้ความเห็นต่อการดำเนินการกับอาวุธปืนพกสั้นหลังการเกษียณอายุราชการ

(คำถามสำหรับผู้มีอาวุธปืนพกสั้นส่วนตัว)

เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

การดำเนินการหลังเกษียณอายุราชการ	เลือก		ไม่เลือก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- เก็บไว้เพื่อป้องกันชีวิตหรือทรัพย์สินของตนต่อไป	96	91.4	9	8.6
- เป็นมรดกตกทอดแก่ทายาท	26	24.8	79	75.2
- เก็บไว้เพื่อเป็นหลักทรัพย์ค้ำประกันขามุนเงิน	11	10.5	94	89.5
- มอบให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	2	1.9	103	98.1
- เก็บไว้โชว์ที่บ้าน	2	1.9	103	98.1
- ขาย	2	1.9	103	98.1
- ให้อีกผู้อื่นที่ไม่ใช่ข้าราชการตำรวจ	1	0.9	104	99.9
- มอบให้กับข้าราชการตำรวจอื่น	0	0	105	100

ที่มา: จากการวิเคราะห์แบบสอบถาม

จากตาราง 4.38 พบว่าหลังเกษียณอายุราชการ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เลือกตอบว่าจะเก็บอาวุธปืนส่วนตัวไว้เพื่อป้องกันชีวิตหรือทรัพย์สินของตนเองต่อไป จำนวน 96 ราย คิดเป็นร้อยละ 91.4 ไม่เลือกตอบ จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.6 เลือกตอบว่าเก็บไว้เพื่อเป็นมรดกตกทอดแก่

ทายาท จำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.8 ไม่เลือกตอบ จำนวน 79 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.2 เลือกตอบว่าเก็บไว้เพื่อเป็นหลักทรัพย์ค้ำประกันในยามฉุกเฉิน จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.5 ไม่เลือกตอบ จำนวน 94 ราย คิดเป็นร้อยละ 89.5 เลือกตอบว่ามอบให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.9 ไม่เลือกตอบ จำนวน 103 ราย คิดเป็นร้อยละ 98.1 เลือกตอบว่าเก็บอาวุธปืนดังกล่าวไว้เพื่อโชว์ที่บ้าน จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.9 ไม่เลือกตอบ จำนวน 103 ราย คิดเป็นร้อยละ 98.1 เลือกตอบว่าเก็บอาวุธปืนไว้เพื่อขาย จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.9 ไม่เลือกตอบ จำนวน 103 ราย คิดเป็นร้อยละ 98.1 เลือกตอบว่ามอบให้กับผู้อื่นที่ไม่ใช่ข้าราชการตำรวจ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.9 ไม่เลือกตอบ จำนวน 104 ราย คิดเป็นร้อยละ 99.1 และไม่มีกลุ่มตัวอย่างเลือกตอบว่ามอบอาวุธปืนให้กับข้าราชการตำรวจอื่น

4.8 การทดสอบสมมติฐานการศึกษา

ผู้ศึกษาได้กำหนดสมมติฐานการศึกษาไว้ดังนี้

1. ข้าราชการตำรวจกองกำกับการปฏิบัติพิเศษ ศูนย์สืบสวนสอบสวน ตำรวจภูธรภาค 5 ที่มีรายได้ ตำแหน่งและอายุราชการ ให้ความสำคัญในการตัดสินใจเลือกใช้อาวุธปืนพกสั้นแตกต่างกัน
2. ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อาวุธปืนพกสั้น ได้แก่ ด้านอาวุธปืน ด้านราคา ด้านการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของ ข้าราชการตำรวจกองกำกับการปฏิบัติพิเศษ ศูนย์สืบสวนสอบสวน ตำรวจภูธรภาค 5 ในการเลือกใช้อาวุธปืนพกสั้น

สมมติฐานข้อที่ 1 ข้าราชการตำรวจกองกำกับการปฏิบัติพิเศษ ศูนย์สืบสวนสอบสวน ตำรวจภูธรภาค 5 ที่มีรายได้ ตำแหน่งและอายุราชการ ให้ความสำคัญในการตัดสินใจเลือกใช้อาวุธปืนพกสั้นแตกต่างกัน โดยใช้ค่าสถิติ Analysis of Variance - ANOVA กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และได้กำหนดค่าคะแนนระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อาวุธปืนพกสั้นออกเป็น 5 ระดับ โดยใช้มาตราวัดแบบ Likert Scale ดังนี้

ระดับมากที่สุด	5	คะแนน
ระดับมาก	4	คะแนน
ระดับปานกลาง	3	คะแนน
ระดับน้อย	2	คะแนน
ระดับน้อยที่สุด	1	คะแนน

และได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง มีความสำคัญมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง มีความสำคัญมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง มีความสำคัญปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง มีความสำคัญน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง มีความสำคัญน้อยที่สุด

ตาราง 4.39 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อารูปปั่นพกล้วน

รายได้	จำนวน	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อารูปปั่นพกล้วน	F	df	Sig.
5,000 – 10,000 บาท	1	0.9	4.55	1.867	111	0.106
10,001 – 15,000 บาท	16	14.3	4.00			
15,001 – 20,000 บาท	41	36.6	3.75			
20,001 – 25,000 บาท	38	33.9	3.75			
25,001 – 30,000 บาท	10	8.9	3.78			
30,001 บาทขึ้นไป	6	5.4	4.13			

จากตาราง 4.39 พบว่า เมื่อวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของกลุ่มตัวอย่างจากตาราง 4.3 กับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อารูปปั่นพกล้วนจากตาราง 4.28 โดยใช้ค่า Analysis of Variance – ANOVA พบว่าค่า $F = 1.867$ ค่า $df = 111$ และค่า $Sig = 0.106$ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 แสดงว่ารายได้ที่แตกต่างกันให้ความสำคัญในการตัดสินใจเลือกใช้อารูปปั่นพกล้วนไม่แตกต่างกัน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อารูปปั่นพกล้วนในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านตัวอารูปปั่น ด้านราคาอารูปปั่น ด้านรูปแบบการจัดจำหน่ายและด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ จากมากไปหาน้อยดังนี้

1. รายได้ระหว่าง 5,000 – 10,000 บาท ให้ความสำคัญต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อารูปปั่นพกล้วน ได้แก่ การให้ความสำคัญในด้านตัวอารูปปั่น ด้านราคาอารูปปั่น ด้านรูปแบบการจัดจำหน่ายและด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 ซึ่งอยู่ระหว่างค่าคะแนนระดับความสำคัญมากที่สุด ในห้วงระดับคะแนนเฉลี่ย 4.21-5.00

2. รายได้ 30,001 บาทขึ้นไป ให้ความสำคัญต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อารูปีนพกสัน ได้แก่ การให้ความสำคัญในด้านตัวอารูปีน ด้านราคาอารูปีน ด้านรูปแบบการจัดจำหน่ายและด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ซึ่งอยู่ระหว่างค่าคะแนนระดับความสำคัญมาก ในห้วงระดับคะแนนเฉลี่ย 3.41-4.20

3. รายได้ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท ให้ความสำคัญต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อารูปีนพกสัน ได้แก่ การให้ความสำคัญในด้านตัวอารูปีน ด้านราคาอารูปีน ด้านรูปแบบการจัดจำหน่ายและด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ซึ่งอยู่ระหว่างค่าคะแนนระดับความสำคัญมาก ในห้วงระดับคะแนนเฉลี่ย 3.41-4.20

4. รายได้ระหว่าง 25,001 – 30,000 บาท ให้ความสำคัญต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อารูปีนพกสัน ได้แก่ ด้านตัวอารูปีน ด้านราคาอารูปีน ด้านรูปแบบการจัดจำหน่ายและด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 ซึ่งอยู่ระหว่างค่าคะแนนระดับความสำคัญมาก ในห้วงระดับคะแนนเฉลี่ย 3.41-4.20

5. รายได้ระหว่าง 20,001 – 25,000 บาท และ 15,001 – 20,000 บาท ให้ความสำคัญต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อารูปีนพกสัน ได้แก่ การให้ความสำคัญในด้านตัวอารูปีน ด้านราคาอารูปีน ด้านรูปแบบการจัดจำหน่ายและด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 เท่ากัน ซึ่งอยู่ระหว่างค่าคะแนนระดับความสำคัญมาก ในห้วงระดับคะแนนเฉลี่ย 3.41-4.20

ตาราง 4.40 ความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อารูปีนพกสัน

ตำแหน่ง	จำนวน	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อารูปีนพกสัน	F	df	Sig.
ชั้นสัญญาบัตร	8	7.1	3.71	0.464	111	0.497
ชั้นประทวน	104	92.9	3.83			

จากตาราง 4.40 พบว่า เมื่อวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งของกลุ่มตัวอย่าง จากตาราง 4.6 กับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อารูปีนพกสันจากตาราง 4.28 โดยใช้ค่า Analysis of Variance – ANOVA พบว่าค่า $F = 0.464$ ค่า $df = 111$ และค่า $Sig = 0.497$ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 แสดงว่า ตำแหน่งที่แตกต่างกันให้ความสำคัญในการตัดสินใจเลือกใช้อารูปีนพกสันไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อารูปีนพกสันตามตำแหน่งได้จากมากไปหาน้อยดังนี้

1. ตำแหน่งชั้นประทวน ให้ความสำคัญต่อบัณฑิตที่มีผลต่อการเลือกใช้อาวุธปืน ได้แก่ การให้ความสำคัญในด้านตัวอาวุธปืน ด้านราคาอาวุธปืน ด้านรูปแบบการจัดจำหน่ายและด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 ซึ่งอยู่ระหว่างค่าคะแนนระดับความสำคัญมาก ในห้วงระดับคะแนนเฉลี่ย 3.41-4.20

2. ตำแหน่งชั้นสัญญาบัตร ให้ความสำคัญต่อบัณฑิตที่มีผลต่อการเลือกใช้อาวุธปืนพลก๊น ได้แก่ การให้ความสำคัญในด้านตัวอาวุธปืน ด้านราคาอาวุธปืน ด้านรูปแบบการจัดจำหน่ายและด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 ซึ่งอยู่ระหว่างค่าคะแนนระดับความสำคัญมาก ในห้วงระดับคะแนนเฉลี่ย 3.41-4.20

ตาราง 4.41 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุราชการกับบัณฑิตที่มีผลต่อการเลือกใช้อาวุธปืนพลก๊น

อายุราชการ	จำนวน	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ยของบัณฑิตที่มีผลต่อการเลือกใช้อาวุธปืนพลก๊น	F	df	Sig.
5 - 10 ปี	46	41.07	3.79	0.704	111	0.552
11 - 20 ปี	33	29.46	3.77			
21 - 30 ปี	24	21.43	3.94			
30 ปีขึ้นไป	9	8.04	3.81			

จากตาราง 4.41 พบว่า เมื่อวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างอายุราชการของกลุ่มตัวอย่างจากตาราง 4.7 กับบัณฑิตที่มีผลต่อการเลือกใช้อาวุธปืนพลก๊นทั้งสี่ด้าน จากตาราง 4.28 อันได้แก่ ด้านตัวอาวุธปืน ด้านราคาปืน ด้านรูปแบบการจัดจำหน่าย และด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ โดยใช้ค่า Analysis of Variance – ANOVA พบว่าค่า $F = 0.704$ ค่า $df = 111$ และค่า $Sig = 0.552$ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 แสดงว่าอายุราชการที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญในการตัดสินใจเลือกใช้อาวุธปืนพลก๊นไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาถึงบัณฑิตที่มีผลต่อการเลือกใช้อาวุธปืนพลก๊นตามตำแหน่งได้จากมากไปหาน้อยดังนี้

1. อายุราชการระหว่าง 21 – 30 ปี ให้ความสำคัญต่อบัณฑิตที่มีผลต่อการเลือกใช้อาวุธปืนพลก๊น ได้แก่ การให้ความสำคัญในด้านตัวอาวุธปืน ด้านราคาอาวุธปืน ด้านรูปแบบการจัดจำหน่ายและด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 ซึ่งอยู่ระหว่างค่าคะแนนระดับความสำคัญ ในห้วงระดับคะแนนเฉลี่ย 3.41-4.20

2. อายุราชการ 30 ปีขึ้นไป ให้ความสำคัญต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อาวุธปืนพกสั้น ได้แก่ การให้ความสำคัญในด้านตัวอาวุธปืน ด้านราคาอาวุธปืน ด้านรูปแบบการจัดจำหน่ายและด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 ซึ่งอยู่ระหว่างค่าคะแนนระดับความสำคัญ ในห้วงระดับคะแนนเฉลี่ย 3.41-4.20

3. อายุราชการระหว่าง 5 – 10 ปี ให้ความสำคัญต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อาวุธปืนพกสั้น ได้แก่ การให้ความสำคัญในด้านตัวอาวุธปืน ด้านราคาอาวุธปืน ด้านรูปแบบการจัดจำหน่ายและด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 ซึ่งอยู่ระหว่างค่าคะแนนระดับความสำคัญ ในห้วงระดับคะแนนเฉลี่ย 3.41-4.20

4. อายุราชการระหว่าง 11 – 20 ปี ให้ความสำคัญต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อาวุธปืนพกสั้น ได้แก่ การให้ความสำคัญในด้านตัวอาวุธปืน ด้านราคาอาวุธปืน ด้านรูปแบบการจัดจำหน่ายและด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 ซึ่งอยู่ระหว่างค่าคะแนนระดับความสำคัญ ในห้วงระดับคะแนนเฉลี่ย 3.41-4.20

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อาวุธปืนพกสั้น ได้แก่ ด้านอาวุธปืน ด้านราคา ด้านการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของข้าราชการตำรวจกองกำกับการปฏิบัติพิเศษ ศูนย์สืบสวนสอบสวน ตำรวจภูธรภาค 5 ในการเลือกใช้อาวุธปืนพกสั้น วิเคราะห์โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlative Coefficient) เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสองตัว คือ “ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อาวุธปืนพกสั้น ได้แก่ ปัจจัยด้านตัวอาวุธปืน ปัจจัยด้านราคาอาวุธปืน ปัจจัยด้านรูปแบบการจัดจำหน่าย และปัจจัยด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ” กับตัวแปร “ความพึงพอใจ ซึ่งได้แก่ ความพึงพอใจต่อสภาพอาวุธปืน ความพึงพอใจต่อสมรรถนะของอาวุธปืน ความพึงพอใจต่อการบำรุงรักษาอาวุธปืน ความพึงพอใจต่อการจัดหากระสุนปืน และความพึงพอใจต่อความเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ โดยกำหนดเกณฑ์เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรดังนี้

- ค่า r มีค่า 0.80 ขึ้นไป มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
- ค่า r มีค่า 0.60 – 0.79 มีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างสูง
- ค่า r มีค่า 0.40 – 0.59 มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
- ค่า r มีค่า 0.20 – 0.39 มีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ
- ค่า r มีค่า ต่ำกว่า 0.20 มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ตาราง 4.42 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อาหารป้อนพสกสันกับความพึงพอใจด้านสภาพอาหารป้อน

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อาหารป้อน	ความพึงพอใจด้านสภาพอาหารป้อน	
	Pearson (r)	Sig. (2-tailed)
1. ด้านอาหารป้อน	.465(**)	.000
2. ด้านราคา	.388(**)	.000
3. ด้านการจัดจำหน่าย	.291(**)	.002
4. ด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ	.207(*)	.029

** มีความสัมพันธ์ทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.01

* มีความสัมพันธ์ทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

จากตาราง 4.42 เมื่อนำข้อมูลของปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อาหารป้อนพสกสัน ได้แก่ ด้านอาหารป้อน ด้านราคา ด้านการจัดจำหน่าย และด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ จากตาราง 4.28 มาวิเคราะห์และหาความสัมพันธ์กับข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความพึงพอใจด้านสภาพของตัวอาหารป้อนที่ตนเองใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ (ทั้งอาหารป้อนส่วนตัวและอาหารป้อนที่เบิกจากทางราชการ) จากตาราง 4.29 แล้ว ปัจจัยด้านตัวอาหารป้อน ด้านราคา และด้านการจัดจำหน่ายมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสภาพตัวอาหารป้อนที่ตนเองใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนปัจจัยการเลือกใช้อาหารป้อนด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านสภาพอาหารป้อนที่ตนเองใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อพิจารณาขนาดของความสัมพันธ์จากค่า r แต่ละปัจจัยอธิบายได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อาหารป้อนด้านตัวอาหารป้อน(ประเภท , ขนาดถ้ำกลิ้ง , ระบบปฏิบัติการ , ยี่ห้อ ฯลฯ) กับความพึงพอใจต่อสภาพอาหารป้อน (ความแข็งแรงของตัวป้อน , ความสมบูรณ์ของป้อน ฯลฯ) พบว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง (ค่า $r = 0.465$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อาหารป้อนด้านราคา กับความพึงพอใจต่อสภาพอาหารป้อน พบว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ (ค่า $r = 0.388$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อาหารป็นด้านการจัดจำหน่ายกับความพึงพอใจต่อสภาพอาหารป็น พบว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ (ค่า $r = 0.291$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อาหารป็นด้านการส่งเสริมจากภาครัฐกับความพึงพอใจต่อสภาพอาหารป็น พบว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ (ค่า $r = 0.207$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ดังนั้น สรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อาหารป็น ได้แก่ ด้านอาหารป็น ด้านราคา ด้านการจัดจำหน่าย และด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสภาพอาหารป็นในกลุ่มตัวอย่างใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ในทิศทางเดียวกัน

ตาราง 4.43 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อาหารป็นพหุสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านสมรรถนะของอาหารป็นที่ใช้

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อาหารป็น	ความพึงพอใจด้านสมรรถนะ	
	Pearson (r)	Sig. (2-tailed)
1. ด้านอาหารป็น	.484(**)	.000
2. ด้านราคา	.459(**)	.000
3. ด้านการจัดจำหน่าย	.386(**)	.000
4. ด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ	.111	.244

** มีความสัมพันธ์ทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.01

* มีความสัมพันธ์ทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

จากตาราง 4.43 เมื่อนำข้อมูลของปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อาหารป็นพหุสัมพันธ์ ได้แก่ ด้านอาหารป็น ด้านราคา ด้านการจัดจำหน่าย และด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ จากตาราง 4.28 มาวิเคราะห์และหาความสัมพันธ์กับข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความพึงพอใจต่อสมรรถนะของอาหารป็นที่ตนใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ (ทั้งอาหารป็นส่วนตัวและอาหารป็นที่เบิกจากทางราชการ) จากตาราง 4.30 พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อาหารป็นพหุสัมพันธ์ ได้แก่ ด้านอาหารป็น ด้านราคา และด้านการจัดจำหน่าย มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสมรรถนะของอาหารป็นพหุสัมพันธ์ที่ข้าราชการตำรวจกองกำกับการปฏิบัติการพิเศษใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาขนาดของความสัมพันธ์จากค่า r แต่ละปัจจัยอธิบายได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อาหารป็นด้านตัวอาหารป็น(ประเภท , ขนาดล้ากเลี้ยง , ระบบปฏิบัติการ , ยี่ห้อ ฯลฯ) กับการพึงพอใจต่อสมรรถนะของอาหารป็นที่ใช้ พบว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง (ค่า $r = 0.484$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อาหารป็นด้านราคา กับการพึงพอใจต่อสมรรถนะของอาหารป็นที่ใช้ พบว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง (ค่า $r = 0.459$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อาหารป็นด้านการจัดจำหน่ายกับการพึงพอใจต่อสมรรถนะของอาหารป็นที่ใช้ พบว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ (ค่า $r = 0.386$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อาหารป็นด้านการส่งเสริมจากภาครัฐกับการพึงพอใจต่อสมรรถนะของอาหารป็นที่ใช้ พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ดังนั้น สรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อาหารป็น ได้แก่ ด้านอาหารป็น ด้านราคา และด้านการจัดจำหน่าย มีความสัมพันธ์กับการพึงพอใจต่อสมรรถนะของอาหารป็นที่กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้ในทิศทางเดียวกัน ยกเว้น ด้านการส่งเสริมจากภาครัฐที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการพึงพอใจต่อสมรรถนะของอาหารป็นที่ใช้

ตาราง 4.44 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อาหารป็นพวกันกับความพึงพอใจด้านการบำรุงรักษาอาหารป็น

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อาหารป็น	ความพึงพอใจด้านการบำรุงรักษา	
	Pearson (r)	Sig. (2-tailed)
1. ด้านอาหารป็น	.607(**)	.000
2. ด้านราคา	.400(**)	.000
3. ด้านการจัดจำหน่าย	.242(*)	.010
4. ด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ	.175	.065

** มีความสัมพันธ์ทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.01

* มีความสัมพันธ์ทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

จากตาราง 4.44 เมื่อนำข้อมูลของปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อาวุธปืนพกสั้น ได้แก่ ด้านอาวุธปืน ด้านราคา ด้านการจัดจำหน่าย และด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ จากตาราง 4.28 มาวิเคราะห์และหาความสัมพันธ์กับข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความพึงพอใจด้านการบำรุงรักษาอาวุธปืนพกสั้นที่ใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ในปัจจุบัน จากตาราง 4.31 แล้ว พบว่า การเลือกใช้อาวุธปืน ได้แก่ ด้านอาวุธปืน ด้านราคา มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านการบำรุงรักษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนปัจจัยด้านการจัดจำหน่าย มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านการบำรุงรักษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อพิจารณาขนาดของความสัมพันธ์จากค่า r แต่ละปัจจัยอธิบายได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อาวุธปืนด้านตัวอาวุธปืน(ประเภท , ขนาดลำกล้อง , ระบบปฏิบัติการ , ยี่ห้อ ฯลฯ) กับความพึงพอใจต่อการบำรุงรักษา พบว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างสูง (ค่า $r = 0.607$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
2. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการการเลือกใช้อาวุธปืนด้านราคากับความพึงพอใจต่อการบำรุงรักษา พบว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง (ค่า $r = 0.400$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อาวุธปืนด้านการจัดจำหน่ายกับความพึงพอใจต่อการบำรุงรักษา พบว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ (ค่า $r = 0.242$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
4. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อาวุธปืนด้านการส่งเสริมจากภาครัฐกับความพึงพอใจต่อการบำรุงรักษา พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ดังนั้น สรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อาวุธปืน ได้แก่ ด้านอาวุธปืน ด้านราคา และด้านการจัดจำหน่าย มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการบำรุงรักษาอาวุธปืนที่กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้ในทิศทางเดียวกัน ยกเว้น ด้านการส่งเสริมจากภาครัฐที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการบำรุงรักษาอาวุธปืน

ตาราง 4.45 ความสัมพันธ์ระหว่างการเลือกใช้อาหารป็นพาสกับคามพึงพอใจด้านการจัดหากระสุนปืน

การเลือกใช้อาหารป็น	คามพึงพอใจด้านการจัดหากระสุนปืน	
	Pearson (r)	Sig. (2-tailed)
1. ด้านอาหารป็น	.570(**)	.000
2. ด้านราคา	.315(**)	.001
3. ด้านการจัดจำหน่าย	.170	0.74
4. ด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ	.130	.172

** มีความสัมพันธ์ทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.01

* มีความสัมพันธ์ทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

จากตาราง 4.45 เมื่อนำข้อมูลของปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อาหารป็นพาส ได้แก่ ด้านอาหารป็น ด้านราคา ด้านการจัดจำหน่าย และด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ จากตาราง 4.28 มาวิเคราะห์และหาความสัมพันธ์กับข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความพึงพอใจต่อการจัดหากระสุนปืนของอาหารป็นพาสที่ใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ในปัจจุบัน จากตาราง 4.32 แล้ว พบว่า การเลือกใช้อาหารป็น ได้แก่ ด้านอาหารป็น ด้านราคา มีความสัมพันธ์กับคามพึงพอใจต่อการจัดหากระสุนปืน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาขนาดของความสัมพันธ์จากค่า r แต่ละปัจจัยอธิบายได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อาหารป็นด้านตัวอาหารป็น(ประเภท , ขนาดถ้ำล้อง , ระบบปฏิบัติการ , ยี่ห้อ ฯลฯ) กับคามพึงพอใจต่อการจัดหากระสุนปืน พบว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง (ค่า $r = 0.570$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อาหารป็นด้านราคากับคามพึงพอใจต่อการจัดหากระสุนปืน พบว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ (ค่า $r = 0.315$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อาหารป็นด้านการจัดจำหน่ายกับคามพึงพอใจต่อการจัดหากระสุนปืน พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน

4. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อาหารป็นด้านการส่งเสริมจากภาครัฐกับคามพึงพอใจต่อการจัดหากระสุนปืน พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ดังนั้น สรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อารูปีน ได้แก่ ด้านอารูปีน ด้านราคา มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการจัดหากระสุนปืนในทิศทางเดียวกัน ยกเว้น ด้านรูปแบบการจัดจำหน่าย และด้านการส่งเสริมจากภาครัฐที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านการจัดหากระสุนปืน

ตาราง 4.46 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อารูปีนพหุคูณกับความพึงพอใจด้านความเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อารูปีน	ความพึงพอใจด้านความเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่	
	Pearson (r)	Sig. (2-tailed)
1. ด้านอารูปีน	.345(**)	.000
2. ด้านราคา	.438(**)	.000
3. ด้านการจัดจำหน่าย	.270(**)	.004
4. ด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ	.211(*)	.026

** มีความสัมพันธ์ทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.01

* มีความสัมพันธ์ทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

จากตาราง 4.46 เมื่อนำข้อมูลของปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อารูปีนพหุคูณ ได้แก่ ด้านอารูปีน ด้านราคา ด้านการจัดจำหน่าย และด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ จากตาราง 4.28 มาวิเคราะห์และหาความสัมพันธ์กับข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความพึงพอใจต่อความเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ประจำกองกำกับการปฏิบัติการพิเศษ จากตาราง 4.33 แล้วพบว่า การเลือกใช้อารูปีน ได้แก่ ด้านอารูปีน ด้านราคา และด้านการจัดจำหน่าย มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อความเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนปัจจัยด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อความเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อพิจารณาขนาดของความสัมพันธ์จากค่า r แต่ละปัจจัยอธิบายได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อารูปีนด้านตัวอารูปีน(ประเภท , ขนาดลำกล้อง , ระบบปฏิบัติการ , ยี่ห้อ ฯลฯ) กับความพึงพอใจต่อความเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ พบว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ (ค่า $r = 0.345$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อารูปีนด้านราคากับความพึงพอใจต่อความเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ พบว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง (ค่า $r = 0.438$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อารูปีนด้านรูปแบบการจัดจำหน่ายกับความพึงพอใจต่อความเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ พบว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ (ค่า $r = 0.270$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อารูปีนด้านการส่งเสริมจากภาครัฐกับความพึงพอใจต่อความเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ พบว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ (ค่า $r = 0.211$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ดังนั้น สรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อารูปีน ได้แก่ ด้านอารูปีน ด้านราคา ด้านการจัดจำหน่าย และด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อความเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ ในทิศทางเดียวกัน

ตาราง 4.47 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อารูปีนพกสัณกับความพึงพอใจต่อการเลือกใช้อารูปีนพกสัณในการปฏิบัติหน้าที่

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อารูปีน	ความพึงพอใจต่อการเลือกใช้อารูปีนพกสัณในการปฏิบัติหน้าที่	
	Pearson (r)	Sig. (2-tailed)
1. ด้านอารูปีน	.602(**)	.000
2. ด้านราคา	.486(**)	.000
3. ด้านการจัดจำหน่าย	.357(**)	.000
4. ด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ	.180	.057

** มีความสัมพันธ์ทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.01

* มีความสัมพันธ์ทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

จากตาราง 4.47 เมื่อนำข้อมูลของปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อารูปีนพกสัณ ได้แก่ ด้านอารูปีน(ประเภท , ขนาดลำกล้อง , ระบบปฏิบัติการ , ยี่ห้อ ฯลฯ) ด้านราคาป็น ด้านรูปแบบการจัดจำหน่าย และด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ จากตาราง 4.28 มาวิเคราะห์และหาความสัมพันธ์กับค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่อการเลือกใช้อารูปีนพกสัณในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจ

ประจำองค์กำกับการปฏิบัติการพิเศษในด้านต่างๆ ได้แก่ ความพึงพอใจต่อสภาพของตัวปิ่น(ความแข็งแรง , ความครบถ้วน ความสมบูรณ์ ความทนทานต่อสภาพอากาศ ฯลฯ) ความพึงพอใจต่อสมรรถนะของอาวุธปิ่น (ระบบความปลอดภัย ความรวดเร็วในการยิง ความแม่นยำ อำนาจทำลาย ความรวดเร็วในการบรรจุกระสุน ฯลฯ) ความพึงพอใจต่อการบำรุงรักษาอาวุธปิ่น ความพึงพอใจต่อการจัดหากระสุนปิ่น และความพึงพอใจต่อความเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ จากตาราง 4.34 แล้ว พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อาวุธปิ่น ได้แก่ ด้านอาวุธปิ่น ด้านราคา และด้านการจัดจำหน่าย มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเลือกใช้อาวุธปิ่นทุกสิ้นในการปฏิบัติหน้าที่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เมื่อพิจารณาขนาดของความสัมพันธ์จากค่า r แต่ละปัจจัยอธิบายได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อาวุธปิ่นด้านตัวอาวุธปิ่น(ประเภท , ขนาดลำกล้อง , ระบบปฏิบัติการ , ยี่ห้อ ฯลฯ) กับความพึงพอใจต่อการเลือกใช้อาวุธปิ่นทุกสิ้นในการปฏิบัติหน้าที่ พบว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างสูง (ค่า $r = 0.602$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อาวุธปิ่นด้านราคากับความพึงพอใจต่อการเลือกใช้อาวุธปิ่นทุกสิ้นในการปฏิบัติหน้าที่ พบว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง (ค่า $r = 0.486$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อาวุธปิ่นด้านการจัดจำหน่ายกับความพึงพอใจต่อการเลือกใช้อาวุธปิ่นทุกสิ้นในการปฏิบัติหน้าที่ พบว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ (ค่า $r = 0.357$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อาวุธปิ่นด้านการส่งเสริมจากภาครัฐกับความพึงพอใจต่อการเลือกใช้อาวุธปิ่นทุกสิ้นในการปฏิบัติหน้าที่ พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ดังนั้น สรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อาวุธปิ่น ได้แก่ ด้านอาวุธปิ่น ด้านราคา และด้านการจัดจำหน่าย มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเลือกใช้อาวุธปิ่นทุกสิ้นในการปฏิบัติหน้าที่โดยรวมในทิศทางเดียวกัน ยกเว้นด้านการส่งเสริมจากภาครัฐที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเลือกใช้อาวุธปิ่นทุกสิ้นในการปฏิบัติหน้าที่

ตาราง 4.48 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อวรูปืนพกสั้น โดยรวมกับความพึงพอใจต่อการเลือกใช้อวรูปืนพกสั้นในการปฏิบัติหน้าที่โดยรวม

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อวรูปืน โดยรวม	ความพึงพอใจต่อการเลือกใช้อวรูปืนพกสั้น ในการปฏิบัติหน้าที่โดยรวม	
	Pearson (r)	Sig. (2-tailed)
	.618(**)	.000

** มีความสัมพันธ์ทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.01

จากตาราง 4.48 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อวรูปืนทั้งสี่ด้าน ได้แก่ ด้านตัวอวรูปืน (ประเภท , ขนาดลำกล้อง , ระบบปฏิบัติการ , ยี่ห้อ ฯลฯ) ด้านราคาของอวรูปืน ด้านรูปแบบการจัดจำหน่าย และด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความพึงพอใจต่อสภาพของอวรูปืน , สมรรถนะของอวรูปืน , การบำรุงรักษาปืน , การจัดหากระสุนปืน และความเหมาะสมต่อตำแหน่งหน้าที่ ในระดับค่อนข้างสูง ค่า $r = 0.618$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สรุปได้ว่า การทดสอบสมมติฐานที่ว่า “ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้อวรูปืนพกสั้น ได้แก่ ด้านอวรูปืน ด้านราคา ด้านการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของ ข้าราชการตำรวจกองกำกับการปฏิบัติพิเศษ ศูนย์สืบสวนสอบสวน ตำรวจภูธรภาค 5 ในการเลือกใช้อวรูปืนพกสั้น” จึงได้รับการยอมรับ